

MISIR'IN TÜRK FİRAVUNLARI

Veli Metin Türkoğlu

**Kutlu Yayınevi
İstanbul – 2020**

KUTLU YAYINEVİ

göksel sözcüklerin yayıncısı

T. C. Kültür ve Turizm Bakanlığı

yayıncı belgesi: 44113

bétik: 668

Yazar: Veli Metin TÜRKOĞLU

Düzenleyici: T. Tuğçe TÜRKOĞLU

Dizer: Deniz ÇATICI

Kapak tasarlayıcı: Ece Nur TÜRKOĞLU

1. baskı: Ağustos, 2020 – İstanbul

ISBN: 978-625-7920-84-1

© Veli Metin TÜRKOĞLU

Tüm içerik yazarların sorumluluğundadır. Yayınevi yalnızca basım, dağıtım ve satış işlemlerinden yükümlüdür.

KUTLU YAYINEVİ – göksel sözcüklerin yayıncısı

Siyavuşpaşa Mah. Aydede Sok. No: 2A Bahçelievler/İstanbul

Çağrı: 0212 603 5661 istek@kutluyayinevi.com

Kaya Kitap Basımevi: 47102

MISIR'IN TÜRK FİRAVUNLARI

Veli Metin Türkoğlu

İÇİNDEKİLER

Giriş	11
Antik Dönem Türk İnancı ve OZ Tamgası	18
Çin-Uygur Bölgesindeki Türk Piramitleri	22
Uygur Bölgesindeki Türk Mumyaları	26
ANTİK MISIR TANRILARI	29
Amon	33
Ra	34
Osiris	37
İsis	38
Horus	39
Hathor	40
Antik Mısır Hanedanlıkları	41
MISIR'IN TÜRK FİRAVUNLARI	47
Genetik Veriler	49
18. Hanedanlık Dönemi	51
Firavunların Adının Yazılışındaki Türk Tamgaları ..	54
Mısır Firavunu III. Amenhotep ve Oğlu IV.	
Amenhotep (Akhenaton)	55
Hız. Yusuf	61
Aton (Aten) Dini	65
Mısır'ın Piramit Geleneği	70
Mısır'ın Mumya Geleneği	73
Mısır'ın Gemi Yapım Bilgileri	76
Hız. Nuh	78
Horus'un Evi (Hathor)	85

SÖLGENTAŞ YAZITI C-14 RAPORU	91
KAYNAKLAR	103

ÖNSÖZ

Türkler;

- Resim yapmaya 35.000 yıl önce,
- Sembolik resim yapmaya 20.000 yıl önce,
- Tamgaya benzer şekil yapmaya 15.000 yıl önce,
- Tamga yapmaya 9.000 yıl önce başlamıştır.

Resim

Sembolik
resim

< arası >

Tamga
(Damga)

< arası >

Harf

Dünyanın değişik yerlerinde karşımıza çıkan bu resim ve tamgaların (damgaların) tarihleri;

- Asya'da, Afganistan / Kara Kamar Mağarası resimleri ile 40.000 yıl öncesine.
- Avrupa'da, Fransa / Lascaux Mağarası resimleri ile 17.000 yıl öncesine kadar uzanmaktadır.

Asya'da, Başkurdistan'ın Güryan/Sölgen köyü yakınlarında yer alan Sölgentaş Mağarası'nda bulunan resim ve tamgalar, Türklerin 14.680 yıl önce resimden yazıya (tamgaya) geçmeye başladığının kanıtıdır.

Rus akademisyenlerin, resim ve tamgaların çizildiği boyalar ve mağara tavanında biriken duman isleri üzerinde yapmış olduğu karbon 14 testi sonuçlarına göre, mağaradaki resim ve tamgalar 14.680±150 yıl öncesine tarihlenmektedir. (Resmi C-14 raporu Bknz. Sayfa 91.)

İncelenen on mağaradan biri olan Sölgentaş Mağarası'ndaki yazıt, Kâzım Mirşan tarafından okunmuştur. Yazıtta, AŞ-ËL-AT tamgalarıyla “Halk yemeği” yazmaktadır.

Sölgentaş Mağarası
“Halk yemeği” cümlesi.

Kâzım Mirşan, eski bir Türk yazı şekli olan “İSUB-ÖĞ” yazısının İ.Ö 3000 yıllarında Doğu Anadolu’dan, (Ön-Türk uygarlıkları tarafından OT-OĞ olarak isimlendirilen) Antik Mısır’a gittiğini tespit etmiştir. Kâzım Mirşan, bugüne kadar anlamı çözilemeyen 18 tane Antik Mısır hiyeroglifini Ön-Türkçe olarak okumuştur.

İSUB ÖG Harfleri – Hiyeroglifler ve Okunuşları

ISUB- ÖG	HİE- ROG.	PR.- TÜRK	OKU- NUŞU	ISUB- ÖG	HİE- ROG.	PR.- TÜRK	OKU- NUŞU
			AQ				AN̄
			İSİS				UQ
			UÇ				ON
			ÖG				AT
			BU				OŞ
			UB				AŞ
			ON̄U				OQ
			OZ				ËK
			UL				A

Resim: Kâzım Mirşan – Alfabetik Yazı Başlangıcı – Sayfa 107
MMB 1994

Biz de Kâzım Mirşan'ın hazırlamış olduğu bu alfabe model olarak Mısır hiyerogliflerindeki Türk tamgalarının peşine düştük ve konu ile ilgili diğer araştırmalardan da faydalanarak bu kitabı hazırladık.

GİRİŞ

Türk tarihi nedense hep görmezlikten gelinen bir konudur. Günümüzde birçok Batılı tarihçi Türk tarihine dayanan bir konuyla veya bir eserle karşılaştığında kenarından dolanmayı tercih etmektedir. Anlaşılan odur ki bazı Batılı güçler politik nedenlerle akademisyenleri baskı altına almıştır. 1700'lü yıllarda gerçekleri konuşabilen akademisyenler nedense 1800'lü yıllardan sonra susmayı tercih etmeye başlamışlardır.

1707-1787 yılları arasında yaşamış olan, İsveç tarihinin kurucusu kabul edilen Prof. Sven Lagerbring, *“İsveçlilerin ataları Türk'tür. Avrupa'daki birçok krallık Odin'in çocuklarının soyundan gelmektedir.”* demiştir. Günümüzde Lagerbring'in bu açıklamaları ve yazmış olduğu *“İsveççenin Türkçe ile Benzerlikleri - İsveçlilerin Türk Ataları”* isimli eseri yok sayılmaktadır. Oysa Türkler, İskandinav bölgesinde ve İspanya'da birçok iz bırakmıştır. İspanya'daki Baskların Kafkas kökenli olduğu, tarihçiler arasında tartışılmaz bir gerçek haline gelmiştir.¹

Prof. Sven Lagerbring; eski İsveççe, Danca ve Almanca dillerinin Tırklarların (Türklerin) konuştuğu dilden türediğini iddia eder. Haklıdır da... Yoksa Avrupa'daki Türkçe yer ve coğrafya isimleri (Alp Dağları, Balkan, Tuna, Tartaria-Tatarya gibi kelimeler) nasıl açıklanabilir? Romanya'daki Sekellerin hâla Göktürk alfabesi ile yazı yazmaları nasıl izah edilebilir? İskandinav ve İtalya

1 / Ekrem Hayri Peker – Yeşim Taşı Ön Türkler ve Türk Tarihinden Kesitler – Kastaş Yayınevi – sayfa 22.

Yarımadalarında bulunan runik alfabeyle yazılmış Türk yazıtları daha ne kadar saklanabilir?

Batılılar tarihin Sümerlerle başladığını iddia ederler. İngiliz Prof. Harriet E. W. Crawford ise Sümerlerin yaşadığı bölgede yapılan kazılarda bulunan bir kısım eşyanın Sümerlerden daha eski olan antik Anva/Anu (Türkmenistan) kazılarında da çıktığını söylemektedir. Sümerlerin Türk kökenli olduğunu anlamaya başlayan Batı, “Sümerlerin ataları kaybolmuş bir medeniyettir.” diyerek tarihi gerçekleri perdelemeye çalışmaktadır.

Anu medeniyetiyle ilgili ilk kazıları Prof. Dr. Raphael Pumpelly yapmış ve elde ettiği sonuçları 1904 yılında “Explorations in Turkestan” isimli eserinde yayınlamıştır.

Anu kazılarında bulunan bir mühür

Eski Türk tarihinin tek inkâr edilemeyen eseri Orhun Yazıtları’dır. Çünkü o coğrafyada Türklerden başkası yaşamamıştır. İ.S 700’lü yılların başlarına tarihlenen bu yazıtlar (Batılılar tarafından) Türk tarihinin başlangıcı olarak kabul edilir.

Oysaki Orta Asya'daki Saymalıtış ve Tamgalısay kaya resimleri Türk tarihinin on binlerce yıl öncesine kadar uzandığını kanıtlamaktadır. Orta Asya'daki kaya resimlerini fotoğraflayan ve yayınlayan Servet Somuncuoğlu'nun dediği gibi; ***“Orhun Yazıtları, Türklerin önsözü değil, taşlara yazdığı son sözüdür.”***

Gerçek Türk tarihinin ortaya çıkmaya başlama süreci, SSCB'nin (Sovyetler Birliği'nin) 1991 yılında dağılmasıyla Türk devletlerinin bağımsız hale gelmesi sonrasında başlamıştır. Türk devletlerinin bağımsızlığı sonrasında Türk tarihine ışık tutacak çok sayıda eser bulunmuştur. İlk incelemeye alınan yer, Türklerin 35.000 yıl öncesi resim ve tamgalarını taşıyan **“Tamgalısay ve Saymalıtış”** olmuştur.

2.300 yıl önceye tarihlenen **Pazırık Halısı** ve 2.500 yıl önceye tarihlenen **Altın Elbiseli Savaşçı** başta olmak üzere, yapılan arkeolojik kazılarda ortaya çıkan birçok tarihi eser dünya tarihini değiştirmeye başlamıştır. Uygur bölgesindeki Türklere ait olduğu iddia edilen 5.000 yıl öncesine tarihlenen piramitler ise henüz inceleme aşamasındadır.

TAMGALISAY; Türklerin 35.000 yıl öncesinden başlayarak 12.000 yıl öncesine kadar kayalara bıraktıkları izleri taşımaktadır. Yüzlerce kayada 3.000 tane kaya resmi bulunmaktadır. Yazının ilk oluşum aşamaları burada görülmektedir.

SAYMALITAŞ; 10.000 adet granit kaya üzerinde 100.000 adet resim bulunan bir açık hava müzesi niteliğindedir.

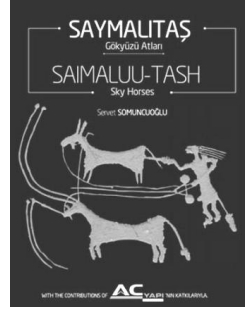
Servet Somuncuoğlu'nun,

- **Saymalitaş - Gökyüzü Atları**
- **Damgaların Göçü-Kurgan**
- **Taştaki Türkler**

isimli kitapları Türk kaya resimleri ve yazıtları hakkında zengin resim ve bilgiler içermektedir.

SAYMALITAŞ - Gökyüzü Atları;

Kaya resimlerinden damgalara (tamgalara), damgalardan da alfabeye geçişi belgeleyen bir kitaptır. Saymalitaş'taki 100.000 kaya resminden derlenip tasnif edilerek gruplandırılan kaliteli fotoğraflardan ve bu fotoğrafların çözümlemelerinden oluşan kitap, bu serinin ilk kitabıdır.

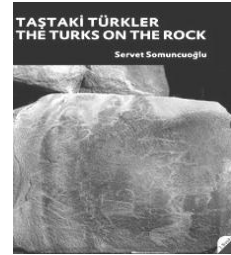
DAMGALARIN GÖÇÜ - KURGAN;

Ankara/Güdül Dündük Dağı'ndaki 3.000 kaya resmini ve 1.000'e yakın kurgan tespitini içeren bir kitaptır. Kitaptaki resimler, Türklerin binlerce yıl önce de Anadolu'da yaşadığının kanıtıdır.

TAŞTAKİ TÜRKLER;

“Türk tarihi nerede, nasıl başlar?” sorusunun cevabı bu eserin sayfalarında sergilenmektedir. Kitabın sayfalarındaki her bir resim sanat değeri taşımaktadır.

Reşad Merdanov Tahiroğlu'nun araştırmalarından çıkardığı sonuçlara göre; Ön (ata) Türkler üç ana boydan türemiştir. Bu boylardaki isim gelişimi, boyların dini inançları doğrultusunda olmuştur.

ÖK (Yaratan Tanrı) inancından uzaklaşan soydaşlarından farklı olduklarını belirtmek için boy adlarının önüne "ÖK" sözünü ilave etmişler ve bu değişim ÖK+ÜK = ÖKÜK (imanlı) = ÖKÜK TÜRÜK (imanlı tür/millet) şekline dönüşünceye kadar devam etmiştir.

TÜRÜK (TÜRK); başta dil yapısı olmak üzere, kültür ve uygarlık alanlarında ortak değerler simgeleyen, yani töresi olan bir ulusa verilen addır. TÜRÜK, türlü Türk boylarının ortak adı olmakla birlikte, Orhun (Urqun) Yazıtları'nda **𐰆𐰺𐰽** şeklinde runik alfabeye yazılarak kullanılmıştır.

TÜRÜK adının etimolojisinin Tür-Ök şeklinde yorumlanabileceğini belirten Kâzım Mirşan, bu sözcüğün "Rab Türü" veya "Rabbani Türler" anlamına geldiğini tahlil etmiştir.²

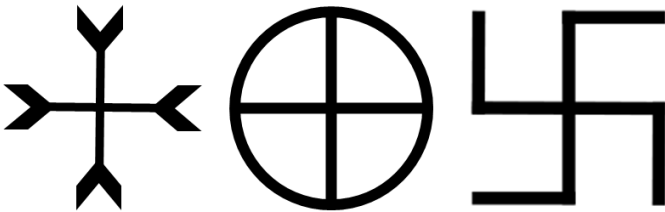
Kazım Mirşan'a göre; Türkler bu sözcükle kendilerini Tanrı'nın yarattığını ve Tanrı'dan geldiklerini ifade etmektedir. Bu nedenle Tür-Ök (Tür-Ük) sözcüğü "İnançlı tür" anlamına gelmektedir.

Tür-Ök kelimesindeki ÖK sözcüğü "Sahip/Yaradan" anlamına gelmektedir. ÖK sözcüğünden türemiş olan "Öksüz" (Annesi olmayan/Sahipsiz/Yaradansız) kelimesi bugün Türkiye Türkçesinde de kullanılmaktadır.

Sonuç olarak; Türk sözcüğünün etnik (ırk) temelli değil, inanç temelli olduğu anlaşılmaktadır.

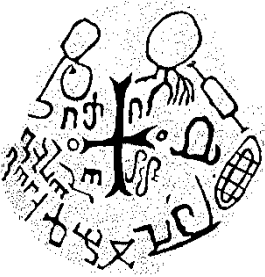
Reşad Merdanov Tahiroğlu'nun tespitlerinden ve inançla ilgili diğer yazıtlardan Türklerin, ÖK (Tanrı) inancından uzaklaşan soydaşlarından farklı olduklarını belirtmek için boy adlarını değiştirdikleri ve başka inançlara yönelen soydaşlarını dışladıkları anlaşılmaktadır.

Eski dönemlerde yaşamış olan Türklerin inancını temsil eden "OZ" tamgası, artı (+) şeklindedir. Bu tamga, Orta Asya'nın dört bir yanında yaşayan ve dini inancına sadık olan OQ (OK) halkının ok (↑) şeklindeki sembolünden türemiştir. Ok (↑), insan ruhunun ok gibi fırlayarak Tanrı'ya uçmasını (Oz-masını) temsil eder. Orta Asya'nın dört bir yanında hüküm süren OQ (OK) halkının aynı inançta birleşmiş olması ise, dört yönden gelip aynı merkezde birleşen oklardan oluşan OZ tamgası (+) ile ifade edilir.

Dört yönden gelip aynı merkezde birleşen OZ tamgası
ve zaman içerisindeki değişik kullanım şekilleri.

**Değişik zamanlarda ve coğrafyalarda kullanılmış olan
OZ tamgalı yazıtlar:**

Türkiye/Van
Silindirik taş yazıtı

Kırgızistan/Aladağ
Saymalıtay kaya yazıtı

Türkiye/Ankara
Salihli köyü kaya resmi

Türkiye/ Erzurum/Tortum
Koçbaşı mezar taşı

Kırgızistan / Saymalıtay - Svastika şeklindeki OZ tamgası.
Aynı svastika Cengiz Han'ın torunu Kubilay Han'ın kemer tokasında
da vardır.

ANTİK DÖNEM TÜRK İNANCI ve OZ TAMGASI

Van'da bulunan silindirik bir taş üzerindeki OQ halkına ait yazıtta, bir peygamberden ve bu peygamberin öldüğünden bahsedilmektedir.

אחא>>O Ongu -utus Ögis
אחא Oq at ögis
אחא>>O Ongu-on oqun
אחא>>O Ata Oq Us Esis
אחא>>O Işı Öz - içiş Bolu
אחא>>O Ub-oz aşı ekinç.
אחא>>O Esi Ögis aşınç
אחא>>O Mirşan tarafından okunmuş
olan bu yazıtta, "OQ halkları arasında halkını
kalkındıran, onu uygar yapan **ermiş**(ya da
peygamber) in Tanrıya aşması" nedeniyle ona
ithaf edilen yazıt.

Resim Kaynağı: Kazım Mirşan - Bolbollar - Yıl 1991 - sayfa 16

Kâzım Mirşan'ın okuduğu, Van'ın/Tirşin/Çilgiri köyünde bulunan 45 cm çapındaki silindirik taş üzerinde; *"Medeniyetlerin tekvinini temin eden peygamber, OQ'ların içinden çıkmış olan bir peygamberdir ve OQ'lqrın medeni olmalarını sağlamış olan o OQ majestesi, AT-ATA olarak anılmaktadır. Siperi cennete olabilme, Allaha aşma demektir ve işte peygamberin canı oraya (Cennete) aşmış (ölmüş) bulunuyor."* yazmaktadır.

Kur'an-ı Kerim'de (İbrahim Suresi 4. ayette); *"Onlara iyice açıklasın diye her peygamberi kendi kavminin diliyle gönderdik."* denmektedir.

Din İşleri Yüksek Kurulu'nun açıklamalarına göre; Sadece 25 peygamberin ismi Kur'an-ı Kerim'de zikredilmiştir. Hadislerde, peygamberlerin sayısının 124.000 olduğunun haber verilmesinden (Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, V, 266) hareketle insan topluluklarının bulunduğu her bölgeye Allah'ın peygamber gönderdiği, kendilerine peygamber gelmemiş hiçbir topluluk bulunmadığı açıkça beyan edilmiştir.

Türklerin (OQ halkının) içinden de bir peygamber çıkmış ise bu hangi peygamber olabilir..? Ulaşabildiğimiz verilere göre; İdris, Zülkarneyn ve Davut Peygamber, Türk tarihiyle ilişkilendirebileceğimiz peygamberlerdir. Bu üç peygamber hakkındaki genel bilgileri inceledikten sonra çıkarabildiğimiz sonuçlara göre:

DAVUT PEYGAMBER ile Kafkas-Nart destanında anlatılan demirci Debet arasındaki en büyük benzerlik, ikisinin de demiri eliyle hamur gibi yoğurabilmesi ve göktaşından kılıç yapmasıdır. Bunun dışında Türk tarihi ile ilişkilendirebileceğimiz bir konu bulabilmiş değiliz. (Hz. Davut'un kılıcı Topkapı Sarayı'nda sergilenmektedir. Kılıcın yapıldığı maden dünya menşeli değildir. Muhtemelen bir gök taşından yapılmıştır.)

ZÜLKARNEYN isminin "çift boynuz sahibi" anlamına gelmesi ile Oğuz Han'ın çift boynuzlu başlık takması aynı kişi olduklarını iddia edebilmek için yeterli bir delil değildir. Ancak; Kur'an-ı Kerim'deki Zülkarneyn'le ilgili ayet ile Orhun Yazıtları'nda geçen konuların ciddi oranda tutarlılık göstermesi ve birçok yönüyle neredeyse aynılık içermesi göz ardı edilmemelidir.

İDRİS PEYGAMBER ile Türk tarihinin ilintisi ise diğerlerine göre daha fazladır.

İdris peygamberin kumaşı bulduğu ve ilk kez onun döneminde insanların hayvan derileri giymekten kurtuldukları söylenir.

Türklerin çok eski dönemlerden beri pantolon-cekete ve benzeri kıyafetler giydikleri Urumçi, Turfan, Esik ve Pazırık kurganlarından çıkan buluntulardan anlaşılmaktadır.

İlk pantolon ve ceket (2.500 yıl önce)

ALTIN ELBİSELİ SAVAŞÇI - Kazakistan

Fotoğraf gazeteci M. Kemal Sallı tarafından çekilmiştir.

İdris peygamberin ilk yazıyı yazdığı ve yazı yazmayı geliştirdiği söylenir.

Orta Asya'daki Tamgalısay yazıtları 35.000 yıl öncesine tarihlenmektedir. Ayrıca, Kâzım Mirşan'ın okuduğu İskandinavya, İspanya, Portekiz, İtalya-Etrüsk, Çin, Sümer, Mısır, Yemen, Anadolu, Asya ve Amerika yazıtlarından elde ettiği çıkarımlara göre; bütün uygarlıkların yazılarının kökeni Prototürkçeye dayanmaktadır. Bulunabilmiş en eski yazıtların Türklere ait olması, yazı yazmaya başlayan ilk halkın Türkler olduğunu göstermektedir. Bütün yazıların (alfabelerin) kökeninin Prototürkçeye dayanması, insanlık tarihinde ilk yazıyı yazan ve yazıyı geliştiren İdris peygamberin Türklere ilintili olma ihtimalini güçlendirmektedir.

*İlk cümle "Halk yemeği"
(14.680 yıl önce)*

*Başkurdistan/Oral Dağı
Sölgentaş Mağarası*

*Fotoğraf, Kâzım Mirşan -
Sölgentaş Mağarası - 2000 yılı
yayını - 31. Sayfadan alınmıştır.*

Türklerdeki "Piramit" ve "Mumya" geleneği de yine dini inançlarıyla alakalıdır.

ÇİN-UYGUR BÖLGESİNDEKİ TÜRK PİRAMİTLERİ

Uygur bölgesindeki piramitlerin varlığının anlaşılması iki aşamada gerçekleşmiştir. İlk bilgiler 300 m yükseklikteki büyük “Beyaz Piramit” hakkındadır. ABD Hava Kuvvetleri pilotu James Gaussman, II. Dünya Savaşı sırasında Hindistan'dan Çin'e olan uçuşu sırasında beyaz bir piramit gördüğünden bahsetmiş ve 28 Mart 1947 tarihli The New York Times gazetesinde piramidi gördüğünü açıklamıştır. Gaussman'ın bahsettiği Beyaz Piramit daha sonra The New York Sunday News'ın 30 Mart 1947 tarihli sayısında yayınlanan fotoğrafta görülmüş, bu fotoğrafın yayınından uzun süre sonra fotoğrafın James Gaussman tarafından çekildiği söylenmiştir.

Araştırmacı Chris Maier, Beyaz Piramit'in bir Türk atasının anıt mezarı olduğunu söylemiş, ancak bu iddiası ciddiye alınmamıştır.

Çin'in Xi'an (Uygur) bölgesinde, Beyaz Piramit'le beraber toplamda yüz adet irili ufaklı piramit vardır. Bir Budist mabedindeki kayıta, Beyaz Piramit'in en az 5.000 yıldır var olduğu belirtilmiştir.

Piramitlerin olduğu bölge Çin yönetimi tarafından yasaklı bölge ilan edilmiş olup turistik bir yer değildir ve üzerleri ağaçlandırılmaya başlanmıştır. Bölgede araştırma yapılması yasaktır.

2010 yılında “Beyaz Piramit”e yaşlı bir Çinlinin yardımıyla gizlice giren Oktan Keleş ve arkadaşları içeride birkaç fotoğraf çekebilmiş ve içerisi hakkında edindikleri bilgileri paylaşmışlardır.

Oktañ Keleş'in anlatımı:

Mağaradan piramidin içine vardığımızda buranın bir mezar odası olduğunu anlıyoruz. 2 metreye yakın boyu olan bir mumya var yerde. Mumyanın yanı başında bir kayada çeşitli işaretler ve yazılar görüyoruz. Ay-yıldız, kurt başı ve şok olduğumuz şeyi ışığı tuttuğumuzda görüyoruz. Mağara duvarına dayanmış, 3 metreye yakın boyu olan, muhtemelen granit taştan yapılmış bir kafa heykeli var. Enteresant olan kafada çift boynuz veya antene benzer iki tane çıkıntı olması. Kafasının ortasında mağara girişindeki duvarda gördüğümüz ay-yıldız simgesinin aynısı göze çarpıyor...

Biz artık ihtiyar Çinliye aldırış etmeden, gördüğümüz her şeyin fotoğrafını çekmeye başlıyoruz. İçeride yaklaşık 7-8 dakika kadar kaldık ki, ihtiyar Çinli acele çıkmanız gerektiğini işaret ediyor. Biz biraz daha kalıp etrafı iyice incelemek istiyoruz. Yaşlı Çinli sertleşiyor, teklifimizi kabul etmiyor...

Az ileride, aşağı doğru merdivenle inilen bir yer görüyoruz ve oraya inmek istiyoruz. Yaşlı Çinli, oraya inişin çok zor olduğunu, indikten sonra çıkışın ise daha da zor olduğunu, buradan acele çıkmanız gerektiğini söylüyor... Çinlinin bu kadar telaşlı olmasından ve sinirlenmesinden dolayı aşağı inemedik. Ancak fenerle şöyle etrafı bir taradığımızda duvarlarda yazılar, yerlerde ise üst üste dizilmiş ve birbirlerine yapışmış tabletler gördük daha fazlasını seçemedik...

Dışarı çıkarken yaşlı Çinliye çift boynuzlu başı olan granit taştaki o yüzü sorduk. Bizi oldukça heyecanlandıran şu cümleleri sarf etti; **“O sizin atanız Oğuz Kağan'ın temsili suretidir.”** (Oğuz, Öküz-Güçlü-

Boynuzlu manasına gelmektedir. Arapçada ise Zülkarneyn; çift boynuzlu manasına gelmektedir. Oğuz Kağan başına giydiği boynuzlu başlığı ile ünlüdür...) Bu bilgi karşısında çok heyecanlandık...

O inmediğimiz bölgede ise; merdivenlerden aşağı inince, aşağıdaki yerde başka bir mumya olduğunu ve onun hiç bozulmadığını, ayrıca binlerce tablet olduğunu, zamanla bu tabletlerin bir kısmının aşınarak birbirlerine yapıştığını ve bu piramidin muhtemelen Oğuz Kağan'ın mezarı olduğunu söyledi. Daha birçok mezar odaları olduğunu ve hepsinin kapalı olduğunu söyledi. Çocukken birkaç tanesini gördüğünü, zamanla çöküntüler yüzünden kapandıklarını anlattı.

Yaşlı Çinlinin dedeleri, taşlarda yazılan bir efsaneden söz ederlermiş. O efsanede; Türklerin, güneşin batmasına yakın bir zamanda, orduları ile buralara tekrar gelececeklerini, Türklerin Doğu'ya (Asya'ya) ve Dünya'ya hâkim olacaklarını anlatırlarmış... İhtiyar Çinlinin dedesi 120 yaşında ölmüş. Yaşlı Çinlinin dedesi, bu yapıların (piramitlerin) Türklerin atalarına ait dünyada kurulan **ilk kütüphane** olduğunu söylermiş.

Oktan Keleş'in anlatımında geçen, **“Tabletlerden oluşan kütüphane”** bize çok değerli bilgiler sunacaktır. Tabii ki Çin hükümeti incelenmesine izin verirse...

Mısır piramitlerinden yüzlerce yıl önce yapılmış ve Mısır piramitlerinden iki kat daha büyük olan Beyaz Piramit'in

kimlere ait olduğu hâla tartışma konusudur. Çinliler, Uygur bölgesinde bulunan bu piramitlerin kendilerine ait olduğu konusunda bir iddiada bulunmamıştır. Batılılar ise bu piramitlerin Türklere ait olamayacağı konusunda ısrarcıdır.

Yakın zamanda Kazakistan'ın Karaganda bölgesinde Sarı Arka yöresinde keşfedilen Türklere ait 3.000 yıllık, "basamaklı piramit", bu konuda tarihe ışık tutacak ve Uygur bölgesindeki piramitlerin de Türklerin atalarına ait olduğunu ispatlayacak yeni bulgulardan biridir. Türklerden kalan Kazakistan'daki bu piramidin Mısır'daki ilk piramitlerden Zoser Piramidi ile benzerliği vardır.

Amerika

Bosna Hersek

Mezopotamya

Mısır

Çin

Kore

Kazakistan

UYGUR BÖLGESİNDEKİ TÜRK MUMYALARI

Beyaz Piramit'teki mumyalar haricinde, Orta Asya'daki birçok kurganda İ.Ö 3000 - 1500 yılları aralığına tarihlenen Türk mumyalarına rastlanmıştır. Bu mumyalar, Mısır mumyalarındaki gibi reçineli bandajlarla sarılmamıştır. Türk mumyaları, ölen kişinin iç organları boşaltılmadan, vücudu sadece hayvansal bir yağla yağlanarak, elbiseli şekilde gömülmüştür. Bu mumyalarda nasıl bir tekniğin kullanıldığı ve çürümeden günümüze kadar nasıl gelebildiği hala çözülememiştir. Bu mumyalama tekniği tarihte ilk kez Altay Türklerinde görülmüştür. Urumçi yakınlarında bulunan 2.300 yıl öncesine ait mumyada at kılıyla dikilmiş bir ameliyat yarası mevcuttur.

12 mumyadan 11 tanesinin genetik test sonuçları R1a1 (Türk geni) haplogrubu çıkmıştır. Orta Asya'da çok sayıda mumya bulunması mumya geleneğinin ilk olarak Türklerde başladığını kanıtlamıştır.

Türk mumyalarının bulunduğu mezarlardan çıkarılan eşyalar arasında; 3.000 yıl önceye ait at kamçısı, tahtadan yapılma at arabası tekerleği ve çok sayıda kumaş örneği bulunmuştur.

Kumaşlardaki desenler, İskoçya'nın kuzeyinde yaşayan klanların (boyların) ölen kişiye giydirdikleri ekose kumaşlara benzemektedir. Kumaşlardaki bu benzerlik Kâzım Mirşan'ın İskandinav halkların Asya kökenli olduğu tespitini doğrulamaktadır.

Türklerin en az kaç yıldır Asya'da var olduğunun resmi olarak kabul gören kanıtı genetik araştırma sonuçlarıdır. Genetik Mühendisi Doç. Dr. Osman Çataloluk'un, National Geographic Genom Projesi verilerine dayanarak açıkladığı bilgilere göre; babadan gelen gen kalıtımı değişikliğe uğramadan olduğu gibi aktarılarak devam etmektedir. Bu nedenle "Y" kromozomu kalıtımı (Y-DNA), ataları bulmak için kullanılır.

Y kromozomu, nesil başına yaklaşık iki mutasyon (değişim) geçirir. Aynı atadan gelen aynı mutasyona sahip gen serilerinin oluşturduğu her bir haplogrubun Y-kromozomundaki mutasyon birikimi hesaplanarak dip (kök) atasının kaç yıl önce yaşadığı bulunabilir.

EK BİLGİ: *MRCA - Y kromozom Âdemi'nin (Hz. Âdem'in) yaklaşık 236.000 yıl önce yaşadığı tahmin edilmektedir. Diğer popülasyonlar incelenerek, çoğu Avrasyalı erkeğin 69.000 yıl önce yaşayan tek bir erkeğin soyundan geldiği de bulunmuştur.*

2014 yılına kadar R1a haplogrubu oluşumunun yaklaşık 22.800 yıl önce (son buzul çağı sonlarında) gerçekleştiği tahmin edilmekteydi. Peter A. Underhill, 2014 yılında yaptığı çalışmalar sonucunda, Avrasya'daki 126 farklı toplumdaki 16.244 gen örneği olarak R1a haplogrubunun ilk oluşumunun (ilk atasının) genini Kazakistan'da yaşayan Mustafa Zakircan Niyazov'da buldu... Niyazov, tam 40.000 yıllık genetik mutasyon birikimi taşımaktadır.

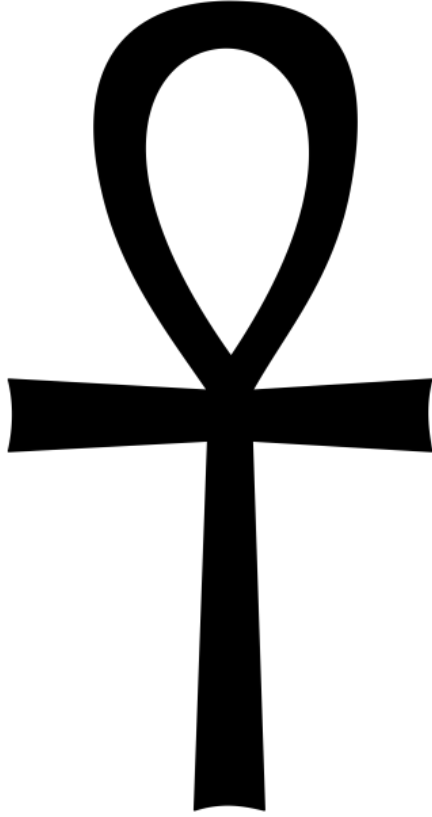
Bu tespit R1a'luların (Türklerin) en az 40.000 yıldan bu yana Orta Asya'da var olduklarının kanıtıdır.

Peter A. Underhill (solda) ve Mustafa Zakircan Niyazov (sağda)

Niyazov'un arkasında görünen duvar halısının motif ve renklerinin Altın Elbiseli Savaşçı'nın elbisesi ile aynı renk ve kompozisyona sahip olması, Niyazov'un taşıdığı 40.000 yıllık genden olsa gerek...

ANTİK MISIR TANRILARI

ANTİK MISIR TANRILARI

(Mısır Tanrılarının özellikleri ve resimleri; Vikipedi, Özgür Ansiklopediden,
8 Mart 2019 tarihinde alınmıştır.)

Antik Mısır'ın, ritüelleri karmaşık çok tanrılı bir inanç sistemi vardı. Mısır, hükümdar (kral) ve aynı zamanda tanrı olan Firavunlar tarafından yönetilirdi. Firavunların tanrıların soyundan olduğuna inanılıyordu. Belki de bir peygamberin soyundan geliyorlardı ve sonradan bu peygamberi ve onun soyundan gelen atalarını tanrılaştırdılar. Ya da bizim Mısır'ın tanrıları dediklerimiz belki de onların atalarıydı...

Kuran-ı Kerim'de (Yunus Suresi 90-91-92. ayetlerinde) Firavun'dan şöyle bahsedilmiştir:

90. ayet: *Derken İsrâiloğulları'nı denizin öteki yakasına geçirdik. Firavun ve ordusu da haksız yere onlara saldırmak üzere peşlerine düşmüştü. Sonunda Firavun boğulmak üzereyken şöyle dedi; "Elhak inandım ki, İsrâiloğulları'nın iman ettiğinden başka tanrı yokmuş! Ben de artık kendini O'na teslim edenlerden biriyim."*

91. ayet: *Şimdi mi? Hâlbuki daha önce hep baş kaldırmış ve bozguncular arasında yer almıştın.*

92. ayet: *İşte bugün senin cesedini kurtaracağız ki, senden sonra gelenler için bir ibret olsun! İnsanların pek çoğu gösterdiğimiz delillerin bilincinde değildirler.*

Yunus Suresi'nin 91. ayetinde; Firavun'un özelliğinden bahsedilirken, "başkaldıran ve bozguncu" olarak

bahsedilmektedir. Firavun'un ilahlık (Tanrılık) iddia ettiği ile ilgili bir bahis geçmemektedir.

Firavunlar da Tanrı'ya (ya da Tanrılara) inanıyordu. Kendilerini ise halkın "Rab"bı (kanun koyucusu) olarak ilan etmişlerdi. Bu sıfat (kanun koyuculuk) onların kendilerini tanrı ilan etmeleri anlamını taşır mı bilemiyoruz...

EK BİLGİ:

Resim kaynağı: <https://www.karnaval.ir/blog/ginger-mummy-british-museum> - Erişim tarihi: 17 Nisan 2020 Saat: 20.50

Hız. Musa'yı kovalarken Kızıldeniz'de boğulan (II. Ramses olduğu tahmin edilen) firavunun cesedi, 3.000 yıldan bu yana hiç bozulmadan günümüze kadar gelmiştir. Süveyş Kanalı açılırken Kızıldeniz kenarındaki küçük bir tepecikte bulunan ceset, İngiltere'nin Londra şehrindeki British Museum'da sergilenmektedir.

Mısır'ın tanrıları hakkındaki mevcut varsayımları doğru kabul ederek, dünya genelinde kabul gören şekliyle Antik Mısır'ın önemli Tanrılarını anlatmaya çalışalım.

AMON

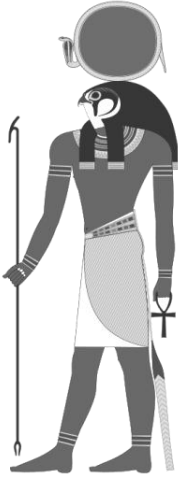

Amon, Teb'in baş tanrısıdır ve bütün tanrıların tanrısıdır. Kutsal hayvanları kaz ve koçtur. Orta Krallık Dönemi'nde sadece yerel bir tanrı idi ama Tebliler Mısır'a hakim olunca Amon önemli bir tanrı oldu. 18. Hanedanlık Dönemi'nden itibaren Tanrıların Kralı oldu.

19. ve 20. Hanedanlar, Amon'un "Görünmeyen yaratıcı güç" olduğunu; cennetteki, dünyadaki, engin derinlerde ve yeraltı dünyasındaki hayatın temeli olduğunu düşünürlerdi.

RA

RA tasviri

RA - heykelciğı

AMON-RA (karma Tanrı)

Ra, Mısır mitolojisinde güneş tanrısıdır. Kutsal merkezi **Heliopolis**'tir. Genellikle başında bir disk bulunan şahin kafalı insan biçiminde canlandırılmıştır. Eski tanrı Atum'la bir tutularak, 4. Hanedanlık (sülale) Dönemi'nde devlet (hanedanlık) tanrısı olmuştur. 4. Hanedanlık mensubu Kefren'den başlayarak bütün firavunlar, onun soyundan geldiklerini ilan etmişlerdir.

ON (Heliopolis) şehrinin hiyeroglif olarak yazılışı, yan resimde yer almaktadır. Hiyeroglifin Mısırca okunuşu **ANNU**'dur. Bu isim muhtemelen Türkmenistan'daki **ANU (ANVA)** medeniyetinin adından gelmektedir.

ON (Hun) ŞEHİRİ

Hiyeroglif yazılışı

Grekçe
HELIOPOLIS

Mısırca
ANNU

Ra'nın sembolü güneştir. Phoenix'e (Anka Kuşu'na) benzer bir özelliği vardır ve her sabah ateşlerin içinden tekrar doğar.

Eski Mısır tanrısı Atum'la bir tutulan Ra, zaman içerisinde Horus'u da kapsamış ve Ra-Horakhty (ya da Ra-Horus) ismini almıştır. Daha sonraki dönemlerde Amon'u da kapsayan Ra, Amon-Ra'ya dönüşmüştür. Tasvirlerinde, şahin şeklindeki başı aynı kalmış fakat başının üstünde yer alan simgeler farklılaşmıştır.

E. A. Wallis Budge'a göre; Ra Mısır'ın tek tanrısı idi. Diğer tüm tanrılar ve tanrıçalar, Ra'nın parçalarını oluşturuyordu. Bir başka deyişle, Mısır'ın eski inancı Panteizm (tüm tanrıcılık) idi. Panteizm; her şeyi kapsayan içkin bir Tanrı'nın, Evren'in ya da doğanın Tanrı ile aynı olduğu görüşüdür.

AMON-RA:

Önceleri tanrı olmayan (muhtemelen insan olan) Ra, İ.Ö 2400'de ulusal bir tanrıya dönüştükten sonra Amon ile birleşip Amon-Ra'yı oluşturdu. Amon-Ra en güçlü tanrıydı ve Mısır'ı bir teokrasiye (firavunluğa) çevirdi. Ra diğer tanrılardan daha köklü bir yapıya sahip olduğundan, çoğu olaylarda diğer tanrılara emir verdiği ve yönetici olduğu vurgulanmaktadır.

İ.Ö 14. yüzyıla kadar aynı şekilde var olan Ra; Akhenaton zamanında, Aton (tek tanrı) dinine inanış başlayınca tanrılığını yitirdi. Ancak; Ra her zaman tek tanrı olarak görülüyordu.

Ra ve Oğuz Kağan'ın ataları aynı olabilir mi?

Ra-Horakhty heykeli

Türkmenistan parasındaki **Oğuz Kağan** resmi

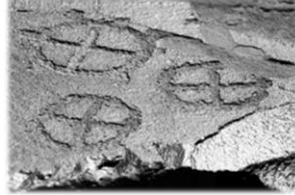
Çift külahlı başlık takmış **Amon-Ra** tasviri

Uygur bölgesi – Beyaz Piramit içerisinde bulunan (çift külahlı başlıklı)**Oğuz Kağan** büstü

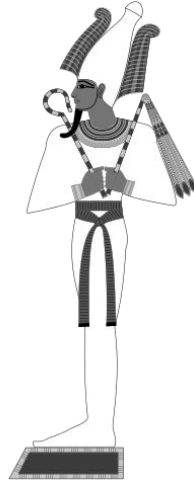

Antik Mısır - ANNU (Heliopolis) isminin ("**OZ**" **tamgası** içeren) hiyeroglif şekli

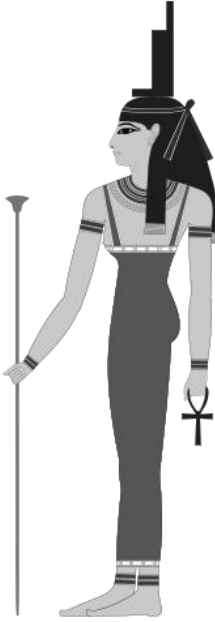
Orta Asya – Saymalıtaş kaya resmi - İnanıcı temsil eden "**OZ**" **tamgası**

OSİRİS (Horus'un Babası)

Osiris; İsis'in kocası, Horus'un babasıdır. Yeraltı dünyasının hâkimi, ölümsüz yaşam için diriliş tanrısıdır. Evrendeki her şeyin tohumlarını içerdiğine inanılır. Ölen Firavunlar, Osiris'in tasvirindeki duruşu şeklinde mumyalanır. Osiris'in Eski Mısır'daki asıl adı **“gözün yeri”** anlamındaki “As-âr” (Usire) olarak geçer. Osiris, sivri külah başlıklı ve ayakları bitişik olarak tasvir edilir. Kimi zaman başında taç ve iki veya daha fazla tüy bulunur. Tasvirlerinde, vücudu ya mumya gibi sargılıdır ya da balık pulları şeklinde kaplıdır. Elleri göğüste çapraz vaziyettedir ve bir kraliyet kırbağı ile bir de baston tutar. Tuttuğu bastonun üzerinde Sirius yıldızlarının bazı sembolleri bulunur ki, bu sembollerden ikisi köpek başı ve yaydır. Kimi yazarlar Osiris'i Sirius-B, İsis'i Sirius-A yıldızıyla ilişkilendirirler.

İSİS (Horus'un Annesi)

İsis; Osiris'in karısı, Horus'un annesidir. Çift boynuzun arasında güneş diski bulunan bir başlık giymiş veya kanatlarını açmış akbaba şeklinde gösterilir. Pers dini (Zerdüştlük) kültüründeki Ahura Mazda tasviriyle benzerlik taşır. Kucağında Horus'la beraber tasvir edildiği şekli farklıdır.

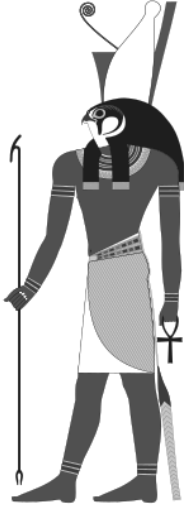

KANATLI İSİS – Mısır

AHURA MAZDA – Mezopotamya

HORUS

Horus; İsis ve Osiris'in oğlu, Antik Mısır mitolojisinde gök tanrısıdır. Şahin başlı ya da şahin şeklinde gösterilir. Horus'un sol elindeki anahtar, firavunların Tanrı'ya bağlandıkları diğer dünyanın anahtarıdır.

Firavunlar kendilerini Horus'un yeryüzündeki cisimleşmiş halleri olarak gördükleri için Horus, Antik Mısır'ın en önemli tanrılarından biridir. Bu nedenle bütün firavunlar İsis'in kucağında resmedilir. Firavunların İsis'in kucağında resmedilmesinin nedeni, Firavun'un dünya üzerindeki Horus olduğuna inanılmasıdır.

HORUS'UN GÖZÜ

HATHOR (Horus'un Evi)

Hathor, Mısır dilinde “Horus’un evi” anlamında kullanılır. Samanyolu galaksisinin vücut bulmuş halini temsil eder. Samanyolu dünyadan ışıklı bir spiral şeklinde görüldüğü için eski Yunan ve Latin dillerinde olduğu gibi İngilizcede de “Süt gibi Yol” anlamına gelen Milky Way olarak adlandırılmıştır. Hathor en eski tanrıçalardandır. Akrep Kral döneminde de (İ.Ö 5000 yıllarında da) Hathor’a tapıldığı tahmin edilmektedir. Hathor, antik Mısır yaratılış mitolojisindeki yaratıcı tanrı Ra’nın (güneş tanrısının) kızıdır.³ Güneş kültünün kutsal merkezi **Heliopolis**’tir.

3/Vikipedi, Özgür Ansiklopedi - <https://tr.wikipedia.org/wiki/Hathor> sayfalarından, 8 Mart 2019

İSİS

HATHOR

OĞUZ KAĞAN

İsis, Hathor ve Oğuz Kağan neden aynı tip başlık takıyor? Horus'un evi ile Oğuz Kağan'ın evi aynı mı? İkisi de aynı kökenden mi geliyor?

ANTİK MİSİR HANEDANLIKLARI

Antik Mısır; Kuzeydoğu Afrika'da, Nil Nehri'nin denize ulaştığı üst yarısındaki bölgelere yayılmış antik bir uygarlıktır. Uygarlığın yayıldığı bölge, bugünkü Mısır toprakları içinde yer almaktadır. Geçmişi 12.000 yıl öncesine kadar dayanır. İ.Ö 3050 yılları civarında, "Aşağı Mısır" (Nil Deltası ve güneyi, şimdiki Kuzey Mısır) ve "Yukarı Mısır" (Teb kenti merkez olmak üzere günümüz Güney Mısır'ı) olarak ikiye ayrılmıştır.

Aşağı Mısır ve Yukarı Mısır, İ.Ö 3150'li yıllarda ilk firavunun yönetimi altında politik olarak birleşti ve bu politik birlik 3.000 yıldan fazla sürdü.

3.000 yıldan daha fazla olan Antik Mısır tarihini incelemek için bölümlere ayırmak şarttır. Bu dönemler Hanedanlık öncesi Mısır tarihiyle başlar ve aşağıdaki listedeki şekliyle devam eder. Listedeki ara dönemler ise, hanedanlıkların el değiştirdiği ya da dağıldığı dönemlerdir.

- Hanedanlık Öncesi Dönem
- Eski Krallık Dönemi (1. - 6. hanedan)
- Birinci ara dönem (7. - 10. hanedan)
- Orta Krallık Dönemi (11. - 14. hanedan)
- İkinci ara dönem (15. - 17. hanedan)
- Yeni Krallık Dönemi (18. - 20. hanedan)
- Son ara dönem (21. - 26. hanedan)
- Pers dönemi
- Geç Hanedanlık Dönemi (28. - 30. hanedan)
- Yunan dönemi
- Roma dönemi

Birinci ara dönemde, “Eski Krallık” dönemi çökmeye başlamış, sonuçta İ.Ö 2160 dolaylarında I. Intef Hanedanlığı Yukarı Mısır'a hakim olurken, Aşağı Mısır Hierakonpolis hükümdarının denetimine geçmiştir. I. Intef, güç ve etki alanını kuzeye doğru genişletirken iki

rakip hanedanlık arasında bir çatışma kaçınılmaz hale gelmiş ve yaklaşık olarak İ.Ö 2055'te, Teb hükümdarı II. Mentuhotep, sonunda Hierakonpolis hükümrانlığını yenilgiye uğratmıştır. Bu olay, iki Mısır'ın birleştiği kültürel ve ekonomik bir yeniden doğuşun başladığı Orta Krallık olarak adlandırılan bir dönemi açmıştır.⁴

Yenilgiye uğrayan Hierakonpolis (Nekhen) Hanedanlığı'nın kökeni İ.Ö 5000'lerde yaşamış olan ve "Barbar Kültürü" olarak adlandırılan döneme kadar dayanmaktadır. Burada bahsi geçen "Barbar" denilen halk Türk kökenli midir bilemiyoruz... Ancak, Hierakonpolis (Nekhen) Hanedanlığı dönemine ait taş yazıtta ve mezar resminde Türk izlerine rastlanmaktadır.

Taş yazıtta görünen (Resim 1) figürün elindeki kısa ok-yay ve başındaki saka külâhı (başlığı), Asya kültürüne aittir.

Resim 1 Kaynak: <https://en.wikipedia.org/wiki/Nekhen>

4 / https://tr.wikipedia.org/wiki/Antik_M%C4%B1s%C4%B1r - Clayton (1994) Sh.: 29

Hierakonpolis – Mezar resmi
(Keçiler)

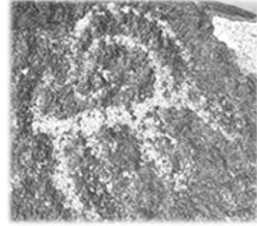

Hierakonpolis – Mezar resmi
(Atlar)

Resim 2 Kaynak: <https://en.wikipedia.org/wiki/Nekhen>

Kırğızistan – Saymalıtay
kaya resmi

Kazakistan – Tamgalısay
kaya resmi

Resim 3-4 Kaynak: Servet Somuncuoğlu – Saymalıtay ve Tamgalısay

Mezar resimlerinde görülen (Resim 2) keçi resimleri, Orta Asya kaya resimleri (Resim 3-4) ile aynı tarzda çizilmiştir. Mezar resminde görülen atlarının Mısır'a Asya kökenli halklar tarafından getirildiği ise zaten bilinen bir konudur.

Antik Mısır'daki Türk kökenli halkların varlığı, İkinci Ara Dönem'in sonlarına doğru başlamıştır. Bu ikinci gerileme döneminde yabancı (Asyalı) yerleşimciler Nil Deltası'nda kontrolü ele geçirmeye başlamış ve sonunda Mısır'da, Hiksoslar olarak iktidarı ele geçirmişlerdir.⁵

Göçebe bir Asyalı kavim olan Hiksoslar, Mısır'ın yabancısı olan ilk hanedanıydı. Hiksos krallarına "Çoban Krallar" denirdi. Mısırlılara göre daha ileri silah ve savaş tekniğine sahiptiler. Hiksoslar, Mısırlıları atlı savaş arabalarıyla tanıştırmışlardır.

İkinci Ara Dönem ve Hiksoslar (İ.Ö 1674–1549)

İ.Ö 1650 dolaylarında Orta Krallık Firavunlarının gücü zayıflarken, Delta'nın doğusunda Avaris kentinde yerleşmiş olan Asyalı göçmenler, bölgenin kontrolünü ele geçirdiler ve merkezi yönetimi Teb'e çekilmeye zorladılar. Antik Mısır dilinde "yabancı krallar" anlamına gelen Hiksoslar, Mısır yönetim modelini benimsediler ve kendilerini firavun olarak gösterdiler. Böylece Mısır kültür unsurları, Hiksosların Orta Bronz Çağı uygarlığıyla kaynaştı.⁶

5 / https://tr.wikipedia.org/wiki/Antik_M%C4%B1s%C4%B1r - Shaw (2002) Sh.: 188.

6 / https://tr.wikipedia.org/wiki/Antik_M%C4%B1s%C4%B1r - Shaw (2002) Sh.: 189.

Akhenaton ve Nefertiti – Paris – Louvre Müzesi

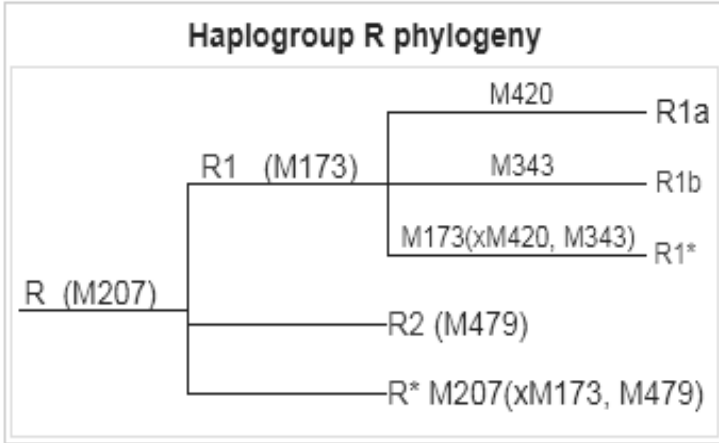
MISIR'IN TÜRK FİRAVUNLARI

MISIR'IN TÜRK FİRAVUNLARI

Antik dönem Afrika'sındaki Türk varlığı hakkında akademik verilere dayanan fazla bilgi yoktur. Mısırlıların piramit geleneği ve hiyerogliflerinde tespit edilen Türk tamgaları üzerinden bazı tahminler yürütülebilir, fakat yeterli olmaz. Bu nedenle, ulaşabileceğimiz en güvenilir veri kaynağı genetik araştırmalara dayanan bilgilerdir.

GENETİK VERİLER:

“R” grubu gen, Türklerin ata genidir. **R** (M207) geninin bir kolu olan **R1**'den türeyen **R1a**'nın oluşumunun yaklaşık 22.800 yıl önce, son buzul çağı zamanında gerçekleştiği ve R1a ile R1b'nin ikiz kardeş olduğu tahmin edilmektedir.

Mısır Firavunu III. Amenhotep ve Akhenaton'un R1b1 geni taşıdığı tespit edilmiştir. Afrika'da tespit edilen diğer bir Türk geni ise R2'dir.

Mısırlıların "Hiksos", günümüz tarihçilerinin "Hurri" dediği (Hititlerin bir kolu olan) R1b1 genine sahip insanlar, İ.Ö 1500'lü yıllarda Mısır'a gelmiştir. Atı, ok-yayı ve tekerlekli savaş arabasını Mısır'a getiren bu topluluktur.

EK BİLGİ: Günümüz tarihçileri; *"Hitit devletin adıdır, devleti oluşturan halkının adı ise Hurri'dir."* ya da *"Hurri, Hititlerin önceki adıdır."* şeklinde çelişkili söylemlerde bulunmaktadır.

Hazar kökenli Hitit geni (R1a) ile Altay kökenli Hurri geni (R1b) arasında grup farkı olması, bu iki grubun R1 geni taşıyan aynı atadan oluştuğunu ve Hititleri oluşturan bu iki gruptan biri olan Hurrilerin Çatalhöyük'ten ayrılarak Mısır'a gittiğini göstermektedir.

Genetik mühendisi Doç. Dr. Osman Çataloluk'un açıklamalarına göre; Mısır firavunları soyunun (Kıptilerin) gen kodu E1v178'dir. Mısır'ın çok tanrılı dinini tek tanrılı (Aton) dine çeviren Akhenaton ve babası ise R1b1 (Türk) genine sahiptir.

Türk genine rastlanan firavunların dönemi, 18. Hanedanlık (Yeni Hanedanlık) dönemidir. Bu hanedanlık dönemi, 17. hanedanlığın son hükümdarı Kamose'un erkek kardeşi veya oğlu I. Ahmose ile başlar ve Akhenaton ile biter.

18. HANEDANLIK DÖNEMİ

I. Ahmose, Yeni Krallık Dönemi'nin ilk firavunudur. 18. Hanedanlığı kurarak yeni bir dönem başlatmıştır. I. Ahmose Mısır'ı Hiksosların (Hurrilerin) istilasından kurtarmıştır. Bu nedenle I. Ahmose, Mısır'ın kurtarıcısı olarak görülür. Kendisi de Hiksos (Hurri) kökenlidir ve muhtemelen anlaşma sağlayarak Mısır'ı saldırılardan kurtarmıştır.

18. Hanedanlığın son hükümdarı ise Akhenaton'dur. Akhenaton'un ölümünü takip eden olaylar belirsizdir. Akhenaton'un kızları 18. Hanedanlığın R1b1 geni taşıyan son neslidir.

Akhenaton yaklaşık 15 yıl tahtta kalmış, ölümünün ardından kurduğu tek tanrılı Aton dini çökertilmiş ve şehri yerle bir edilmiştir. Horemheb döneminden itibaren onunla ilgili her şey yok edilmiş, yaklaşık 3.000 sene ismi hiç anılmamıştır. Tâ ki 19. yüzyılda mezarı keşfedilene dek...

EK BİLGİ: Afrika'nın Kamerun ve Fas bölgesinde yaşayan toplulukların R2 genine sahip olması, Hititlerin atasıyla amca çocukları olduklarını göstermektedir. Ancak, hangi dönemden bu yana orada oldukları henüz bilinmemektedir.

Ayrıca; Haçlı Seferleri sırasında Kudüs bölgesinde Türk akıncılara yardımcı olup, onlarla beraber Haçlı ordularına karşı savaşan ve kim (hangi ırka ait) oldukları belli olmayan "Sarazenler" Afrika'daki R2 genli topluluklar olsa gerek...

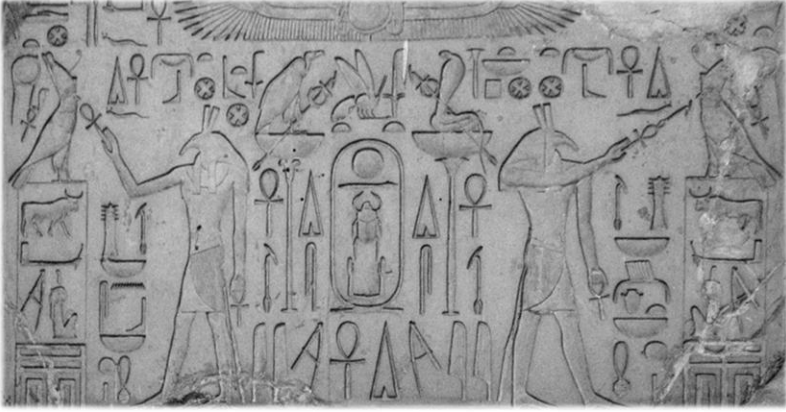
18. Hanedanlık Dönemi Firavunları:

Firavun	Hüküm süresi (İ.Ö.)	Eşleri
I. Ahmose	1549 - 1524	Ahmose-Nefertari Ahmose-Henuttamehu Ahmose-Sitkamose
I. Amenhotep	1524 - 1503	Ahmose-Meritamun
I. Thutmose	1503 - 1491	Ahmose Mutnofret
II. Thutmose	1503 - 1491	Hatshepsut Isis
Hatşepsut	1491 - 1479	
III. Thutmose	1479 - 1424	Satiah Merytre-Hatshepsut Nebtu Menhet, Menwi, Merti
II. Amenhotep	1424 - 1398	Tiaa

Firavun	Hüküm süresi (İ.Ö.)	Eşleri
IV. Thutmose	1398 - 1388	Nefertari Iaret Mutemwiya Mitanni Kralı I.Artatama'nın kızı
III. Amenhotep	1388 - 1348	Tiye Mitannilerden Gilukhipa Mitannilerden Tadukhipa Sitamun Iset Babil Kralı I. Kurigalzu'nun kızı Babil Kralı Kadashman-Enlil'nin kızı Arzawa Kralı Tarhundaradu'nın kızı Ammia hükümdarının kızı
Akhenaton (IV. Amenhotep)	1360 - 1343	Nefertiti Kiya Mitannilerden Tadukhipa Enişasi hükümdarı Şatiya'nın kızı Babil Kralı II. Burna-Buriash'nın kızı
Smenkhkare	1346	Meritaten
Neferneferuaten	1346 - 1343	
Tutankhamun	1343 - 1333	Ankhesenamen
Kheperkheprure Ay	1333 - 1328	Ankhesenamen Tey
Horemheb	1328 - 1298	Mutnedjmet

FİRAVUNLAR ADINA YAZILAN HİYEROGLİFLERDEKİ TÜRK TAMGALARI

18. Hanedanlık firavunlarına ait yazıtlarda Türk tamgalarına rastladığımız ilk firavun, İ.Ö 1503 - 1491 yılları arasında yaşadığı tahmin edilen I. Thutmose'tur.

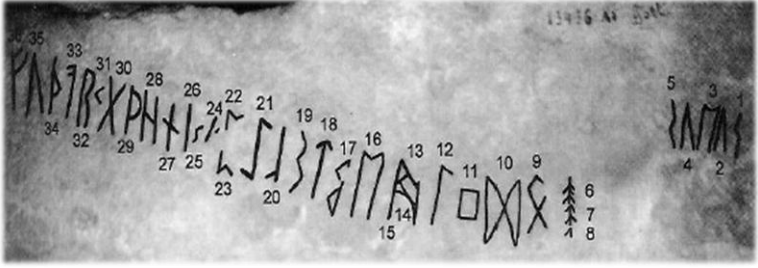
I. Thutmaose - Resim Kaynak: https://en.wikipedia.org/wiki/Thutmose_I
Erişim tarihi: 23.05.2020 - Saat: 00.03

I. Thutmose Steli - Kahire Müzesi

I. Thutmose'a ait stelde görülen "A" harfine benzeyen tamgayı, Türklere ait eserler arasındaki Yemen yazıtında, Frig kabında ve İskandinavya'daki Gotland Kylver yazıtında yer alan 13 numaralı tamgada görmekteyiz.

Yemen yazıtı ↑ - Kylver yazıtı ↓ - Frig kabı ↑

Gotland Yazıtı: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 25
Yemen Yazıtı: Kâzım Mirşan - Yemen Yazıtları – sayfa 54 – MMB 2008

“A” harfine benzeyen tamgaya; Firavun Hatşepsut’un isminin son satırında (Resim 1) ve Akhenaton’un isminde de (Resim 2) rastlamaktayız.

Resim 1

Resim 2

MISIR FİRAVUNU III. AMENHOTEP ve OĞLU IV. AMENHOTEP (AKHENATON)

Mısır firavunları, Karnak Tapınağı’ndaki Amon rahiplerine danışıp onların kehanetlerine başvururlardı. Bu nedenle firavunlar rahiplerin etkisi altındaydı. Akhenaton rahiplerin bu etkisinden kurtulmak için kendi tanrı inancı doğrultusunda eski Mısır dinini, simyayı ve

büyüyü yasakladı. Karnak Tapınağı'nı kapatıp Amon rahiplerinin görevine son verdi. "Aton" (Tek Tanrı) inancını Mısır'ın yeni dini olarak ilan etti ve **IV. Amenhotep** olan adını **Akhenaton** (Aton'un hizmetkârı) olarak değiştirdi. Bu durum ülkede büyük bir kargaşaya sebep oldu ve Akhenaton öldürüldü.

EK BİLGİ: Akhenaton'un annesinin babası olan Yuya'nın Eski Ahit ve Kur'an-ı Kerim'de adı geçen Yusuf (Joseph) Peygamber olduğu, Mısırlı tarihçi Ahmed Osman tarafından iddia edilmiştir.

Akhenaton

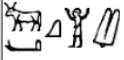
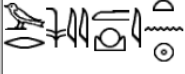
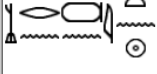
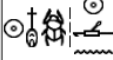
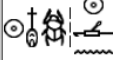
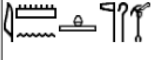
Akhenaton ölünce yerine 10 yaşındaki Tutankhaton geçti. Tutankhaton olan ismini Tuthankhamun olarak değiştirerek Amon ve diğer pagan ilahlara tekrar tapınılmasının yolunu açmış oldu. Genç firavun 18 yaşında öldüğünde Amon rahipleri (eski sömürge ve pagan düzenini geri getirmesi sebebiyle) Tutankhamun'a unutulmaz bir cenaze töreni yaptılar.

Tutankhamun, muhteşem bir şekilde hazırlanmış olan mezarına, yüzyıllar sonra Arkeolog Howard Carter tarafından bulunmak üzere yerleştirilmiş, Akhenaton ve soyundan gelenlerin isimleri ise tapınak duvarlarından silinmiştir.

Tutankhamun

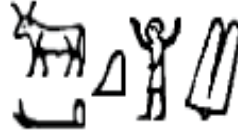
Mısır hiyerogliflerinde Akhenaton ve diğer adı olan IV. Amenhotep adlarının (Horus adı) yazılışları ile İskandinavya Türk yazıtları arasında benzerlikler vardır. Kazım Mirşan'ın "Skandinavya Yazıtları" kitabında yer alan yazıtlarda, Akhenaton adında da yer alan (aşağıdaki resmin en üst kısmındaki) "A" harfi benzeri tamga, ☉ (OÑ) - ☐ (ON) tamgaları ve diğer ismi olan IV. Amenhotep adında yer alan "Ellerini havaya açmış adam" ve onun bir atındaki isminde yer alan ☐ (AŞ) tamgası, Mısır hiyeroglifleri ile Türk tamgaları arasındaki bağı gösteren en iyi örneklerdir.

	Amenhotep IV	Akhenaten
Horus adı	 <i>Kanakht-qai-Shuti</i>	 <i>Meryaten</i>
Nebty adı	 <i>Wer-nesut-em-Ipet-swit</i>	 <i>Wer-nesut-em-Akhetaten</i>
Altın Horus adı	 <i>Wetjes-khau-em-lunu-Shemay</i>	 <i>Wetjes-ren-en-Aten</i>
Prenomen (Ön adı)	 <i>Neferkheperure-waenre</i>	 <i>Neferkheperure-waenre</i>
Nomen (Adı)	 <i>Amenhotep Netjer-Heqa-Waset</i>	 <i>Akhenaten</i>

Akhenaton'un ve ismini değiştirmeden önceki adı olan IV. Amenhotep adlarının tanrılara göre yazılışları.

IV. AMENHOTEP adında yer alan “Ellerini havaya açmış adam” (Cennete asılı kalma veya Tanrı’ya ya da Tanrı temsilcisi kağana ant içen adam) şeklini,

Avrupa’daki Türk yazıtlarından biri olan Stockholm’deki Historiska Museet Sintaşı’nda görmekteyiz.

Resim: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 23 - Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı – İstanbul 2004

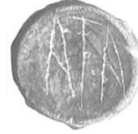
“Cennete asılı kalma” tamgası sonraki dönem yazıtlarda “Çatal” şeklinde (harf benzeri) tamgaya dönüşmüştür.

Bratsberg, Tronyem, Bitigtaş (Norveç)

Resim: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 56 - Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı – İstanbul 2004

AKHENATON adında yer alan “A” harfine benzeyen tamgayı, Yemen yazıtında, Frig kabında ve İskandinavya’daki Gotland Kylver yazıtında yer alan 13 numaralı tamgada görmekteyiz.

Yemen yazıtı ↑ - Kylver yazıtı ↓ - Frig kabı ↑

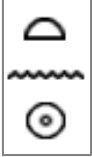
Gotland Yazıtı: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 25
Yemen Yazıtı: Kâzım Mirşan - Yemen Yazıtları – sayfa 54 – MMB 2008

Akhenaton isminin hiyeroglif yazılışlarında görülen © (OŃ) - ∆ (ON) - □ (AŞ) tamgalarının da Türk kökenli tamgalardan geldiği bellidir.

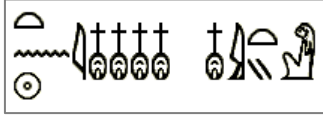
Akhenaton’un annesi TİYE ile annesinin babası YUYA ortalama Mısırlı boyundan daha uzun bir vücut yapısına sahiptir. Bu nedenle Grafton Elliot Smith ve bazı Mısır tarihçileri, bu insanların olağandışı adını ve özelliklerini dikkate alarak, Asya kökenli olduklarını tahmin etmektedir.⁷

7 / Shaw, Ian. Antik Mısır'ın Oxford tarihi . Oxford University Press: Londra, 2003. s.253

Akhenaton'un diğer isimlerinin yazılışlarında görülen ☉ (OÑ) ve △ (ON) tamgaları (Resim 1), Akhenaton'un karısı Nefertiti (Resim 2) ve kızı Ankhesenamun'un (Resim 3) isimlerinde de görülmektedir.

Resim 1

Resim 2

Resim 3

Ayrıca; Nefertiti isminde OZ tamgası () da göze çarpmaktadır.

Akhenaton (IV. Amenhotep) ve babası III. Amenhotep'in isimlerinin hiyeroglif yazılışlarında görülen “☉” OÑ tamgası; Türklerin OÑ, Batılıların HUN dediği halkı temsil etmektedir.

Mısır tarihinde HUN adına Hz. Yusuf'un hayat hikâyesinde rastlamaktayız.

Hz. YUSUF

Hz. Yusuf, İslamiyet'e göre peygamber, İbranilere göre din büyüğüdür. Hz. Yusuf'a rüyaları yorumlama ilmi bahşedilmiştir. Yakup peygamberin (İsrail'in) on iki oğlundan biridir. Tevrat'ta verilen bilgilere göre; Yusuf, kıskanç ağabeyleri tarafından önce kuyuya atılmış, sonra kuyudan çıkarılarak Medyenli İsmailoğulları'na satılmıştır.

Kervanın Mısır'a götürdüğü Yusuf, Firavun'un muhafız birliği komutanı Potifar'a köle olarak satılmıştır. Potifar'ın karısı Züleyha'ya sarkıntılık ettiği gerekçesiyle zindana atılan Yusuf, Firavun IV. Amenhotep'in (Akhenaton'un) rüyasını yorumlayarak Mısır'ı kıtlıktan kurtarmış ve tüm Mısır'da Firavun'dan sonra ikinci adam olmuştur. Yusuf, **OÑ** (HUN) kentinin din adamı Potifar'ın kızı **Asenat** (Dişi Kurt) ile evlenmiştir.

Tevrat'a göre; Firavun'un Yusuf ile evlendirdiği Heliopolis şehrinin din adamı Potipherah'ın kızı Asenat, İsrailoğulları kabilelerine önderlik yapacak olan Efrayim ile Menşe'nin annesidir. (Tekvin-41:45-41:50-41:52)

Asenat'ın babası Potipherah, bir Antik Mısır şehri olan **OÑ** (Heliopolis) şehrinin "Tek Tanrı" inancına sahip din adamlarından birisidir.⁹ (Tekvin: 41:45 ve 41:50)

Potipherah'ın sadece bir din adamı olmadığı, aynı zamanda bir prens de olduğu ve Firavun'un muhafız birliği komutanı Potifar ile aynı kişi olduğunu düşünenler de vardır.

OÑ (Heliopolis) şehrinin hiyeroglif olarak yazılışı, yan resimde yer almaktadır. Hiyeroglifin Mısırcı okunuşu **ANNU**'dur. Bu isim muhtemelen (Türklerin, gittikleri yere geldikleri yerin ismini verme geleneği olarak) Türkmənistan'daki **ANU** (**ANVA**) medeniyetinin adından gelmektedir.

9 / The Open court , Volume 27. Harry Houdini Collection (Library of Congress).

Antik Mısır tarihi ile Türkler arasındaki diğerk bir benzerlik de başlıklardır. Altındaki resmin solunda Oktan Keleş'in fotoğrafını çektiğı "Beyaz Piramit"nin içinde bulunan 3 metre civarındaki granitten yapılmış baş heykeli (Türk grubu gizlice Beyaz Piramit'in içerisine girdiren Çinli rehberin dedelerinin anlattıklarına göre) Oğuz Kağan'ın temsili başıdır.

Resim 1
OĞUZ KAĞAN

Resim 2
AMON

Resim 3
TİYE

Oğuz Kağan'ı temsil eden heykel, kenarı boynuzlu ve üst tarafı çift uzantılı bir başlık taşımaktadır. Benzer bir başlığı (çift uzantılı külahlı) AMON ve Akhenaton'un annesi TİYE tasvirinde de görmekteyiz.

İSİS

HATHOR

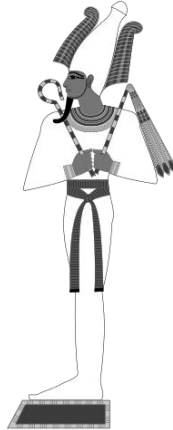

OĞUZ KAĞAN

Türkmenistan parası 100 manatın üzerindeki Oğuz Kağan resminde görülen boynuzlu başlığın aynısını Antik Mısır'ın İSİS ve HATHOR tasvirlerinde de görmekteyiz.

HORUS

OSİRİS

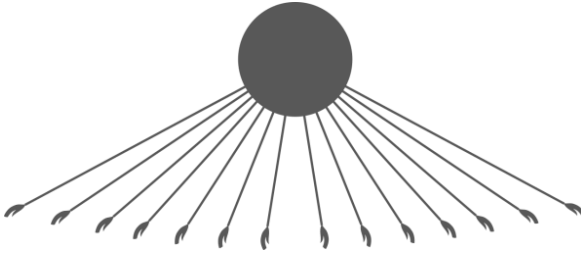

ALTIN ELBİSELİ SAVAŞÇI

HORUS ve OSİRİS figürlerinde de Saka (İskit) Türklerinin külahlarına benzer başlıklar vardır.

ATON (ATEN) DİNİ

Aton (Aten) veya Zentuk, IV. Amenhotep veya sonradan aldığı adla Akhenaton (Aton'un hizmetkârı) tarafından ortaya çıkarılan “Tek Tanrı” inancıdır. Tıpkı günümüzde büyük kitlelere ulaşmış olan İbrahim-i dinlerde olduğu gibi tek tanrı olarak kabul edilmiştir. Bu tanrının somut bir betimlemesi yoktur. Aton, her ışının ucunda bir el olan Güneş olarak tasvir edilmiştir.

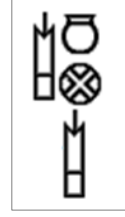

Aton inancının hiyerogliflerdeki yazılış şekli ise dört işaretin birleşiminden oluşmaktaydı.

Ra, Mısır mitolojisinde güneş tanrısıdır. Genellikle başında bir güneş diski bulunan şahin kafalı insan biçiminde tasvir edilmiştir. Güneş kültünün Kutsal merkezi **Heliopolis**'tir. Ancak Heliopolis halkına göre “güneş diski” güneş tanrısının değil, “Tek Tanrı” inancının simgesidir.

Heliopolis şehrinin hiyeroglif olarak yazılışı, yan resimde yer almaktadır. Hiyeroglifin Mısırca okunuşu **Annu**'dur. Ayrıca; daire içinde "çarpyı" şeklinde göze çarpan sembol, Orta Asya inancına ait "OZ" tamgası ile aynıdır.

Aton inancının hiyerogliflerdeki yazılış şekli, Türk yazıtlarında da rastladığımız ☉ (ON) ve ☾ (ON) tamgalarını barındırır.

Aton dininden önce de var olan ve Aton dinine çok benzeyen "RA" inancının sonradan tanrılaştırılan Heliopolis hanedanı (firavunu) Ra, **şahin** kafalı insan biçiminde canlandırılmıştır...

Kökeninin Hz. Nuh'un torunu Tuval'e dayandığı söylenen "Tuğluk Uruğu" sülalesinin sembolü "IYI" tamgasıdır. Hindistan Tuğluk Sultanlığı, Bulgarlar ve Osmanlı'yı kuran Kayı Boyu da "IYI" tamgasını kendi sembolleri olarak kullanır. Uğurlu hayvanları (ongunu) ise "**şahin**"dir.

Antik Mısır'ın Eski Krallık Dönemi'nde "Aten" kelimesi "disk" anlamına gelen düz ve dairesel bir şeye atıfta bulunan bir isimdi. Aslında "disk" ya da "güneş" sembolüyle anlatılmak istenen, evrenin ve insanın yaratıcısı olan "tek Tanrı inancı" idi. Türkler de eski dönemlerde inançlarını güneş ya da disk şeklindeki sembollerle ifade etmişler ama güneşe tapmamışlardır. Ra ve Aton inancındaki güneş diski ile Türklerdeki güneş

sembolü, “Tengri” (Tanrı) kelimesinin isim kökü nedeniyle tercih edilmiştir.

Reşad Tahiroğlu’nun Türkçedeki isim kökleri araştırmalarından elde ettiği sonuçlara göre; Tengri, “ateşin sahibi ya da yıldızların yani evrenin yaratıcısı” anlamına gelmektedir. Diğer bir anlamı da “cehennem” yani içinde ateş olan yerdir. Asya ve Anadolu’nun birçok yöresinde ekmek pişirmek için “tandır” kullanılır. Bazı yörelerde “mangal” kelimesi “Tengir” şeklinde kullanılır. Güneşin (ateşin) doğduğu yere “tan yeri” denmesinin nedeni de yine aynı isim köküne dayanmaktadır.

“OD” ise ateşin yaktığı malzemedir. “Odun” kelimesi bu isim kökünden türemiştir.

“RA” inancının güneş ya da güneş diskiyle anlatılmak istenmesi ve “Tengri” kelimesinin isim köküyle ilişkili olması, Türklerin “Gök Tanrı” inancıyla Mısır’ın RA inancının benzer dinler olabileceğini göstermektedir.

Antik Mısır’ın ilk dönemlerinde insan olan, daha sonraki dönemlerde ise tanrıya dönüşen RA’nın bağlı olduğu inanç, Yeni Krallık Dönemi’nde Akhenaton tarafından tekrar canlandırılmıştır.

Antik Mısır’ın Yeni Krallık (18. Hanedanlık) Dönemi öncesinde her kent ya da kasabanın bir tanrısı vardı. Teb başkent olunca Teb’in tanrısı olan Amon baş tanrı oldu, ancak diğer kent ve kasabaların tanrılarına tapılmaya devam edildi. Yine de Ra silinmedi ve yeni baş tanrı

(Amon-Ra) olarak anıldı. Birçok firavun adı gibi Amenhotep'in adı da Amon'a dayanıyordu, "Amon hoşnuttur." anlamına geliyordu. IV. Amenhotep (Akhenaton), firavun olur olmaz Amon'un yerine Aton'u tanrı ilan etti. Diğer tanrılara olan inancı yasakladı ve kendi adını da Akhenaton (Aton'un hizmetkârı) olarak değiştirdi. Başkenti de yeni kurduğu "Güney yuvarlağının ufku" anlamına gelen Akhetaton'a taşıdı. Günümüzde bu kent Tel-el-Amarna'dır.¹⁰

Akhenaton'on uygulamaya çalıştığı dinî inanç sistemi uzun soluklu bir inanış olmamıştır. Ölümünden (İ.Ö 1352) sonra yeniden etkinlik kazanan Amon rahiplerince IV. Amenhotep, "sapkın firavun" olarak ilan edilmiş ve bu inanış (Aton dini) Tutankhamun tarafından ortadan kaldırılmış ve eski tanrılara geri dönlmüştür. Ayrıca Akhenaton ve Aton inancı hakkındaki tüm belgeler yakılmış, Aton tapınakları yıkılmış ve Tel-el-Amarna (Akhetaton) şehri talan edilmiştir.

Aton tapınakları, gökyüzünün görülebildiği açık çatılı idi. Çatısı olmayan bu tapınaklarda hiçbir Aton (Tanrı) heykeline izin verilmedi. Heykel putperestlik olarak görülüyordu.¹¹

10 / Düşünce Tarihi - Orhan Hançerlioğlu. Remzi Kitabevi - 1999

11 / "Mısır tanrısı Aten" - SiteSeen Ltd. Haziran 2014 . Erişim tarihi: 22 Aralık 2014 .

Aton inancına göre; imanlı ve iyi bir insan öldüğünde, “Işık Şehri”nde (Cennet’te) yaşamaya devam eder. Ölümünden sonra koşullar (öbür dünyadaki hayat) bu dünyadakine benzer.

Öbür dünya inanışı ve erkeklerin sünnet edilmesi, diğer putperest Mısır inançlarında da vardır. Bu nedenle piramit yapımı ve mumya tekniklerine aşırı önem verilmiştir.

EK BİLGİ:

Antik Hitit uygarlığının başkenti Hattuşa’da, Aton inancı için kurulan Amarna kenti dönemine tarihlenen bir mektup bulunmuştur. Mısır Kraliçesi tarafından Hitit’in ilk Kralı I. Şuppiluliuma’ya gönderilmiş olan mektupta şunlar yazmaktadır:¹²

“Kocam öldü ve oğlum yok. Senin birçok oğlun olduğunu söylüyorlar. Kocam olmak için bana oğullarından birini verebilirsin. Yönetimimdekilerden birini kocam olarak almak istemem ... Korkarım.”

I. Şuppiluliuma, oğullarından biri olan Zannanza’yı gönderdi, ancak prens yolda öldü, belki de öldürüldü.

Mektubu yazan kraliçenin kimliği belirsiz. Olası adaylar Nefertiti, Meritaten ve Ankhesenamun’dur.

Nicholas Reeves’e göre; Nefertiti, anıtlarda Mısır’ın düşmanlarını vuran kocası kadar güçlü olarak tasvir edildiğinden, Amarna yazışmalarında bahsi geçen Mısır kraliçesi Nefertiti olmalıdır.¹³

12 / Güterbock, Hans Gustav (Haziran 1956). "Oğlu Mursili II tarafından söylenen Suppiluliuma'nın eylemleri (Devamı)". *Çivi Yazısı Araştırmaları Dergisi*. 10(3): 75-98.

13 / Nicholas Reeves, Tutankhamun'un Maskesi Yeniden Değerlendirildi BES 19 (2014), s.523.

MISIR'IN PİRAMİT GELENEĞİ

Antik Mısır'ın yakın çevresinde Piramit geleneği yoktur. Mısır'daki piramitlerin benzeri sadece Orta Asya Uygur bölgesinde vardır ve buradaki piramitler Mısır'dakilerden daha eskidir. Bu nedenle piramit geleneği Mısır'a Orta Asya'dan gitmiş olmalıdır.

Yakın zamanda Kazakistan'ın Karaganda bölgesinde Sarı-Arka yöresinde keşfedilen Türklere ait 3.000 yıllık, "Basamaklı piramit", piramit kültürünün kökeni hakkında tarihe ışık tutacak ve bu kültürün Türklerin atalarına ait olduğunu ispatlayacak yeni bulgulardan biridir. Türklere ait olan Kazakistan'daki bu piramidin Mısır'daki ilk piramitlerden Zoser Piramidi'ne benzediği açıklanmıştır.

Mısır'ın ilk piramidi olan Zoser Piramidi'ni, Antik Mısır Eski Hanedanlık Dönemi'nin ikinci firavunu olan Zoser (Djoser) inşa ettirmiştir. Bu piramidin yapımını sağlayan kişinin, Zoser'in veziri İmhotep olduğu söylenir.

ZOSER PİRAMİDİ

İmhotep; Antik Mısır'da mimar, yazar, hekim, mucit, mühendis, heykeltıraş, astronom ve Firavun Zoser'in veziri olan efsanevi kişidir. İmhotep, çağının en büyük dehalarından biridir. Bilimsel bilgileri yenileyip zenginleştiren, bazı hekimlik ve astronomi incelemelerinin yer aldığı "Ahlak Bilgileri"nin yazarıdır.

Adı, "Sulh ve sükûndan gelen" anlamında olan İmhotep, tıp bilgisinin yanı sıra mimari ve astrolojide de söz sahibi, yazarlık ve rahiplik yapan, çok yönlü bir alimdir.

İmhotep'in babası mimar Khanofer, annesi Khereduankh'dir. Ronpetnofret adında bir eşi vardır.¹⁴

İmhotep, dehasından ötürü sonraki Mısır nesilleri tarafından tanrısallaştırılmış ve "Ptah'ın Oğlu" haline dönüşmüştür. (Ptah; Antik Mısır'da evreni ve diğer her şeyi yarattığına inanılan tanrıdır.) İmhotep'in annesinin Yukarı Mısır'ın hamisi Sekhmet olduğu da iddia edilir. (Sekhmet; Antik Mısır mitolojisinde savaş ve yıkımın tanrıçasıdır. Aslan başlı veya bir aslan olarak tasvir edilir.)¹⁵

Mısır'da kurulmuş krallıklardan biri olan Ptolemaios (Batlamyus) Krallığı dönemine ait, İ.Ö 330-305 yıllarına tarihlenen bir taş yazıtta, Firavun Zoser döneminde yedi yıl süren bir kıtlıktan bahsedilmiştir. Yedi yıl süren kıtlığın sona erdirilmesinde İmhotep'in etkili olduğu düşüncesi yaygındır.¹⁶

Aynı kıtlık hikayesine Akhenaton döneminde de rastlamaktayız. Zoser ile Akhenaton dönemleri arasında 1.200 yıllık bir fark vardır. Her iki hikayede de Mısır'ı yedi yıllık kıtlıktan kurtaran bir vezir vardır.

14 / Marina Warner, Felipe Fernández-Armesto, Mitlerin Dünyası , Texas Üniversitesi Yayınları 2003, ISBN 0-292-70204-3 , s. 296

15 / Miriam Lichtheim , Eski Mısır Edebiyatı: Bir Okuma Kitabı , California Üniversitesi Yayınları 1980, ISBN 0-520-04020-1 , s. 106

16 / "Sehel Adası'ndaki Kıtlık Steli" . Reshafim.org.il . Erişim tarihi: 23 Haziran 2015 .

Bu durumda, ya İmhotep ile Hz. Yusuf aynı kişilerdir ya da Mısır'da yedi yıl süren iki ayrı kıtlık dönemi yaşanmıştır... Zoser döneminde anlatılan bir hikayenin, Akhenaton zamanında da anlatılmış olabileceği ihtimalini de göz ardı etmemek gerekir.

İmhotep ismi, Firavun Sekhemkhet'in bitmemiş basamaklı piramidini çevreleyen bir duvar yazıtında da geçmektedir. Yazıt, İmhotep'in Firavun Zoser ile birkaç yıl geçirdiklerini ve bu hükümdarın kısa saltanatı nedeniyle terk edilen Kral Sekhemkhet'in piramidinin yapımında hizmet etmeye devam ettiğini göstermektedir.¹⁷

İmhotep'in ölümünden sonraki 1.200 yıl içinde yapılmış olan eserlerdeki hiçbir hiyeroglif (yazıt) onun isminden bahsetmez. Ölümünden 1.200 yıl sonra İmhotep'e atıfta bulunan ilk yazıt, Akhenaton'un babası III. Amenhotep dönemine (MÖ 1391-1353) ait bir mezar yazıtıdır.

Mısır'ın ilk piramidini yapan ya da yaptıran İmhotep, Türk kökenli bir Mısırlı mıydı, Hz. Yusuf ve İmhotep aynı kişi miydi, İmhotep piramit inşa etmeyi biliyor muydu, eğer bilmiyorsa kimlere inşa ettirdi bilemiyoruz. Bu nedenle Mısır piramit kültürünün Orta Asya kökenli bir kültür olduğunu kanıtlayacak resmi bir bilgi kaynağına sahip değiliz. İki kültür arasında bağlantı kurabileceğimiz tek kanıt, Asya kökenli halkların Mısır bölgesinde şehirler kurduğu ve bazı dönemlerde de Mısır'ı yönettikleridir.

17 / Jaromir Malek. Ian Shaw (ed.) Oxford Üniversitesi Press Paperback 2002. Antik Mısır Oxford Tarihi'nde "Eski Krallık". S. 92-93

Antik Mısır piramitlerinin en büyüğü Firavun Keops'un kendisi ve karısı için yaptırdığı Keops Piramidi'dir. 2008 yılında Mısır'da yapılan son kazılarla birlikte tespit edilen piramitlerin sayısı 118 ile 138 arasındadır. Piramitlerin büyük çoğunluğu Eski Hanedanlık (İ.Ö 2575-2134) ile Orta Hanedanlık (İ.Ö 2050-1650) dönemlerindeki firavunlar ve eşleri için inşa edilmiştir.¹⁸

MISIR'IN MUMYA GELENEĞİ

Mısırlılar, ölümden sonra gidilen öbür dünyada (diğer boyutta) ruhun yaşamaya devam ettiğine inanırlardı.

Eski Mısırlılar, ölümden sonra ölümsüzlüğün sağlanması için gerekli olduğuna inandıkları ayrıntılı ölü defnetme geleneklerini her dönem sürdürdüler. Bu gelenekler, mumyalama ile bedeni koruma, defin törenlerini yapma ve toprağa verme şeklindeydi. Böylece öteki dünyada ölü'nün, bedenini ve eşyalarını kullanacağına inanılıyordu.

Eski Krallık öncesinde, çölde maden ocaklarına gömülen bedenlerin sıcaktan kurumasıyla doğal olarak korunmuş olduğu (çürümeden kaldığı) görüldü. Antik Mısır tarihinin başından sonuna kadar kurak çöl koşulları, yoksul halkın gömülmesinde bir nimet olarak görülmeye devam etti. Çünkü zengin sınıfların yaptığı gibi ayrıntılı ve dolayısıyla pahalı defin işlemlerine olanakları yoktu.

18 / Slackman, Michael (16 Kasım 2007). "In the Shadow of a Long Past, Patiently Awaiting the Future". New York Times. Erişim tarihi: 21 Temmuz 2016.

Varlıklı Mısırlılar ölülerini taş mezarlara gömmeye başladılar. Taş mezardaki ceset çürüyordu. Bu nedenle insan eliyle mumyalamayı kullandılar. Bu işlemlerde iç organlar çıkarılıyor, beden ketenle sarılıyor ve dikdörtgen biçimli taş lahitte ya da tahta tabutla gömülüyordu. 4. Hanedanlık Dönemi'nden itibaren bazı iç organlar, özel toprak kavanozlarda korundu.

Yeni Krallık Dönemi'nden itibaren Antik Mısırlılar mumyalama işlemlerini yetkinleştirdiler ve bir sanat haline getirdiler. En gelişkin tekniklerle yapılan işlemler 70 günü buluyordu. Beyin, burun kanalından özel aletlerle çıkarılıyor ve iç organları çıkarılan vücut, natron adı verilen bir tuz karışımı içinde kurutuluyordu. Beden daha sonra ketenle sarılıyor, koruyucu muska kuşaklarıyla donatılıyor, insan şeklinde ve boyanmış, süslenmiş bir tabuta yerleştiriliyordu.

Geç Dönem mumyaları da keten ya da papirüs katmanlarından yapılan ve koruyucu bir macunla kaplanan özel malzemelerle defnedildi. Kullanılan koruma uygulamaları Ptolemaios (Batlamyus) Hanedanlığı ve Roma dönemlerinde geriledi, süslenen mumyanın dış görünüşü daha fazla önem kazandı.¹⁹

Mumyalamanın ilk izlerine Yukarı Mısır bölgesindeki **Hierakonpolis** (Nekhen) mezarlığında rastlanmıştır.

19 / "Mummies and Mummification: Late Period, Ptolemaic, Roman and Christian Period". Digital Egypt for Universities, University College London. 19 Mart 2013 tarihinde kaynağından Arşivlendi. Erişim tarihi: 9 Mart 2008.

Hierakonpolis (Nekhen) mezarlığında tespit edilen mezar resimlerinden (aşağıdaki resimlerden) kitabımızın 44. ve 45. sayfalarında bahsetmiştik.

Hierakonpolis – Mezar resmi
(Keçiler)

Hierakonpolis – Mezar resmi
(Atlar)

Resim Kaynak: <https://en.wikipedia.org/wiki/Nekhen>

Kirgızistan – Saymalıtış
kaya resmi

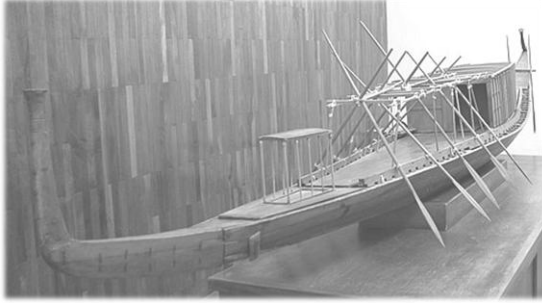

Kazakistan – Tamgalısay
kaya resmi

Resim Kaynak: Servet Somuncuoğlu – Saymalıtış ve Tamgalısay

MISIR'IN GEMİ YAPIM BİLGİLERİ

Antik Mısırlıların gemi yapımı hakkındaki bilgi düzeylerini gösteren en iyi örnek, 2500'lü yıllarda yapılmış olduğu anlaşılan “Keops Gemisi”dir.

Resim kaynağı: https://tr.wikipedia.org/wiki/Keops_gemisi -
Erişim tarihi 20.05.2020 Saat 20.47

Gize piramitlerinin olduğu bölgedeki arkeolojik kazılarda bütün halinde ortaya çıkarılan Keops (Khufu) Gemisi haricinde başka bir gemi daha bulunmuştur.

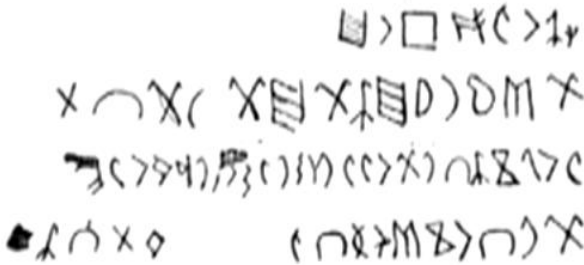
43,6 metre uzunluğundaki Keops Gemisi, firavun Khasekhemwy'nin kişisel mezarı yakınlarında gömülü bulunduğu için diğer geminin de ona ait olduğu düşünülmüştür. Fakat diğer gemi İ.Ö 3000'li yıllara tarihlenmektedir. Yaklaşık 23 metre uzunluğundadır ve daha eski bir firavuna ait olduğu düşünülmektedir. Profesör O'Connor'a göre, 5.000 yıllık olan bu teknenin, Firavun Hor-Aha'ya ait olması bile mümkündür.²⁰

20 / Schuster, Angela M.H. "This Old Boat", December 11, 2000. Archaeological Institute of America.

Eski Mısırlılar, İ.Ö 3000 yıllarından itibaren bir gemi gövdesinin içine kalasların nasıl yerleştirileceğini ve ahşap çivilerle kalasları birbirine nasıl tutturalacaklarını biliyorlardı. Bağlantı yerlerini kalafatlamak için de reçine kullanıyorlardı.

Eski Mısırlılar ayrıca parçaları, geçme parçalar halinde yapmayı da biliyorlardı. Yaptıkları tekneler, Nil'de kolayca seyir yapabiliyordu fakat Akdeniz ve Kızıldeniz'de denizcilik faaliyetlerinde bulunmuyorlardı.

Orta Çağ (İ.S 500 – 1000) dönemine ait olduğu düşünülen Kırgızistan'daki Talas yazıtlarında “**Liderlik sahibi deniz aşan halk**” yazan bir yazıt mevcuttur. Kırgızistan'daki yazıttan, Türklerin tahminen “Erken Orta Çağ” döneminde deniz aşmaya başlamış oldukları anlaşılmaktadır.

Kırgızistan / Talas yazıtı Kâzım Mirşan tarafından okunmuştur

Türkler gemi yapma tekniğini Mısırlılardan mı öğrenmiştir bilemiyoruz. Ancak ortak ataları olan Hz. Nuh'un gemi yapmayı bildiğini biliyoruz...

HZ. NUH

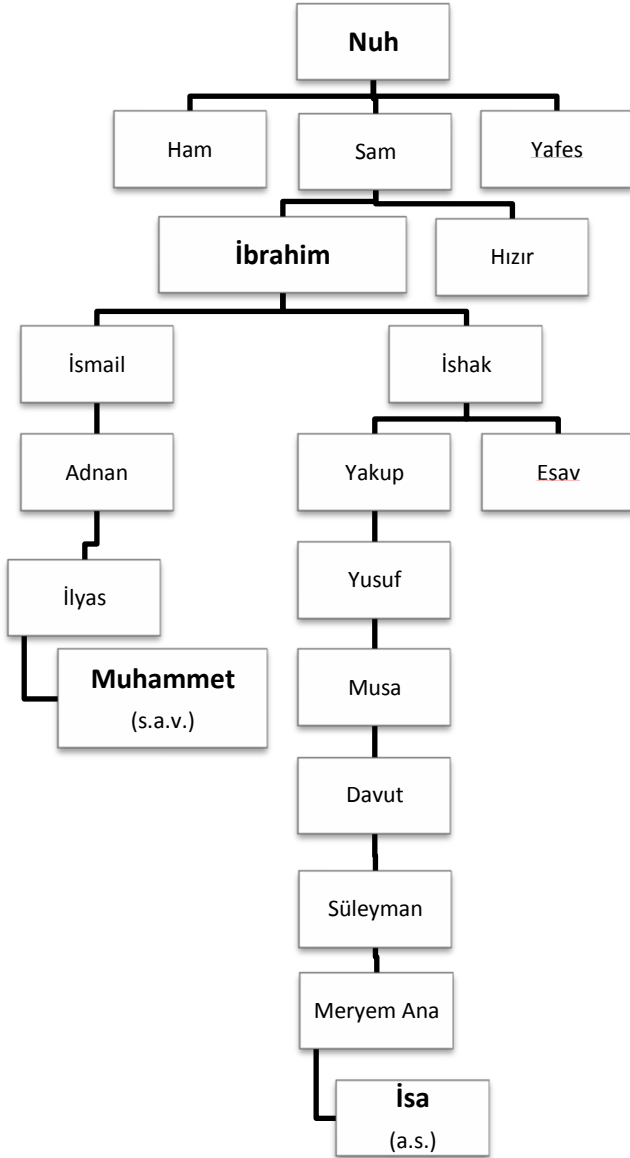
Hız. Âdem (a.s.) insanoğlunun ilk atasıdır. Hız. Nuh (a.s.) ise Nuh Tufanı'ndan dolayı ikinci ata sayılır. Kâbil soyundan gelenlerin binmediğı söylenen Hız. Nuh'un gemisi tufandan sonra Anadolu'daki Ağrı ya da Cudi Dağı'na yerleşmiştir...

Hız. Nuh üç oğluyla yaşadığı bir olay sonucunda Ham'a sıkıntı, Sam'a iman, Yafes'e de genişlik (dünya üzerinde yayılma ve düzeni sağlama) diler. Diğer oğlu Yam, Hız. Nuh ile gelmediğı için tufanda ölmüştür.

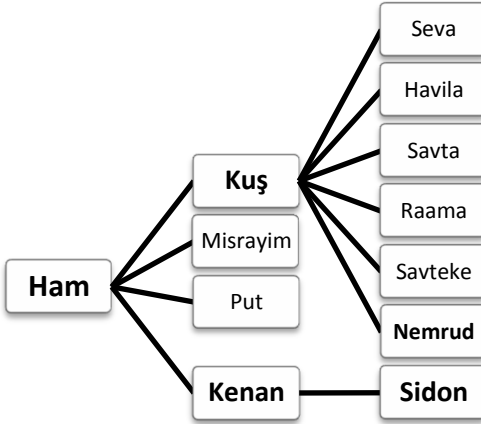
Hız. Nuh'un oğullarına duası üzerine; Sam'ın zürriyetinden peygamberler çıkmış, Yafes'in zürriyetinden geniş alanlara yayılan Türkler türemiş, Ham'ın zürriyeti (Siyahîler) ise sıkıntı çekmiştir.

Sam'ın soyu Mezopotamya'da kalmış, Yafes'in soyu Orta Asya'ya gitmiş, Ham'ın soyu ise Afrika'ya doğru yayılmıştır.

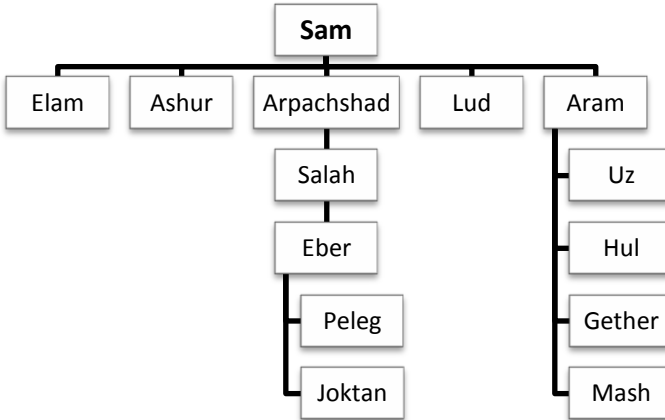

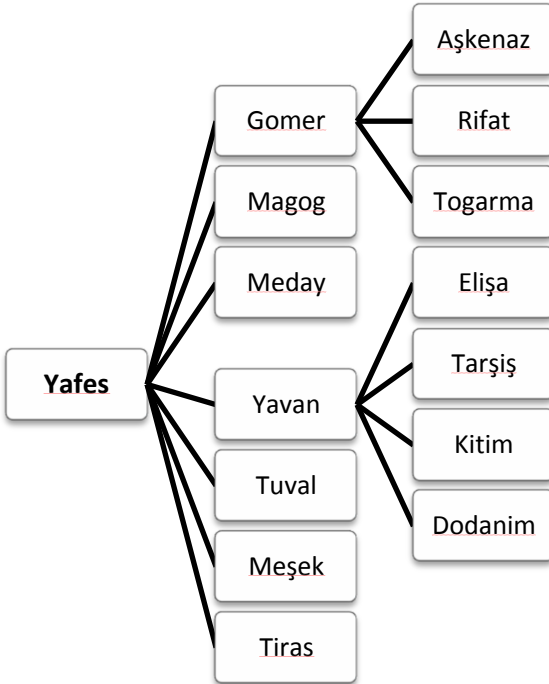
HAM'DAN TÜREYEN SOY

SAM'DAN TÜREYEN SOY (Sâmi İrk)

YAFES'TEN TÜREYEN SOY

Antik Mısır'ın çok eski tanrılarından biri olan **HEH** (Hah/Hauh/Huah/Hehu) ya da Mısır dilindeki adıyla HUH ismi "**sel**" anlamına gelmektedir. Eski Mısır'da "sonsuzluğu" temsil eden tanrıdır. Heh, Mısırlıların dünyanın yaratılmasından önce var olduğuna inandıkları sulu kaos ile ilişkilendirilir.

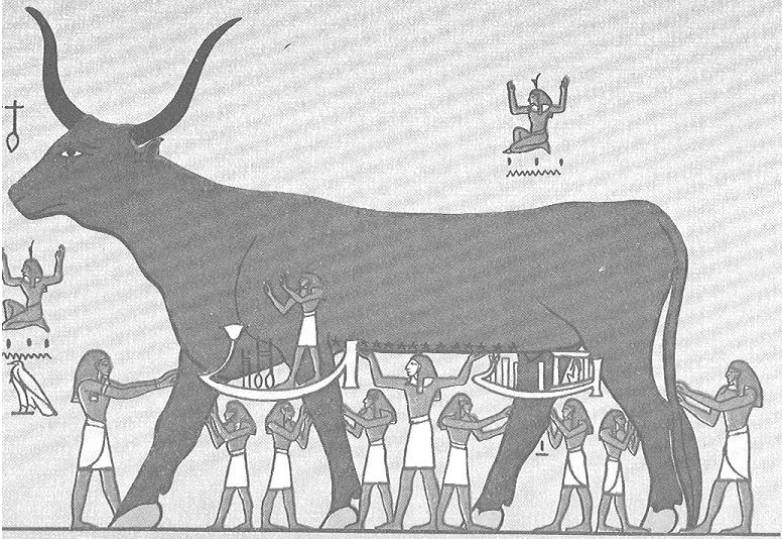

Heh tasvirleri **hiyerogliflerde** bir milyon rakamını temsil etmek için kullanılır. 1.000.000, Eski Mısır matematiğinde sonsuzluğa eş değer kabul edilir. Bu nedenle tanrı Heh, "milyonlarca yıllık tanrı" ya da "sonsuzluğun tanrısı" olarak da bilinir.

Tanrı Heh, genellikle her iki elinde palmye dalı tutar ve bir sepete (ya da gemiye) oturmuş şekilde tasvir edilir. Kökeni **Heliopolis** şehrinin dinine dayanır.

Heliopolis; Mısır'ın en eski şehirlerinden biridir. Antik zamanda güneşe tapınmanın merkezi (bir anlamda başkenti) idi. Bu nedenle Grekçe de Güneşin Şehri olarak geçmektedir. Kökeni Heliopolis şehrinin dinine dayanan Antik Mısır'ın çok eski tanrıçalarından biri de **NUT** (Nuit) adındaki tanrıçadır. Nut, gökyüzü tanrıçasıdır. İnek şeklinde tasvir edilmiştir.

Çok eski bir tanrıça olduğu için Antik Mısır yazıtlarında adı pek geçmez. Hiyerogliflerdeki tasvirlerinde **gökyüzünü** temsil ettiği bilinmekte ama tam olarak gökyüzünün neyini temsil ettiği bilinmemektedir. Nut ve kardeşi Geb, mitoloji dünyasında muamma olarak kabul edilebilir.

Nut'un Geb'den dört çocuğu oldu. **Osiris** ve onun eşi **İsis**, Set ve onun eşi Nephthys.

Nut'un babası **ŞU**'dur. Şu, gökyüzünün dayanağı ve hava tanrısıdır.

Şu'nun tanrı Atum tarafından kendi gücüyle, herhangi bir kadının yardımı olmadan yaratıldığına ve tanrısız zekânın kişileşmiş biçimi olduğuna inanılır. Dolayısıyla da tanrı Atum'un gücünün bedene bürünmüş biçimi olarak kabul edilirdi.

EK BİLGİ:

ŞU DESTANI:

Şu destanı, MÖ 330-327 yıllarındaki olaylarla bağlantılı olan eski bir Türk destanıdır.

Bu tarihlerde Makedonyalı İskender, İran'ı ve Türkistan'ı istilâ etmişti. Bu dönemde Saka hükümdarının adı **Şu** idi. Bu destanda Türklerin İskender'le mücadeleleri ve geriye çekilmeleri anlatılmaktadır.

ŞU ŞEHİRİ:

Şu şehri, Kazakistan'ın Zambıl eyaletindedir. Şehir, kıyısında bulunduğu **Şu Irmağı**'ndan adını almaktadır.

HORUS'UN EVİ (HATHOR)

Hathor Mısır mitolojisinde; doğum, bereket, aşk ve evlilik ile ilişkilendirilen tanrıçadır. Ra'nın kızlarından biridir. Hathor (Mısır dilinde **Horus'un evi** anlamında) Samanyolu Galaksisi'nin kişileştirilmesini temsil eder. Hathor bazı figürlerinde memelerinden süt akan ilahi bir inek olarak çizilir. En eski tanrıçalardandır.

En azından İ.Ö 2700'lere kadar **inek/boğa** simgeleri çerçevesinde, 2. Krallık Dönemi'nde, hatta Akrep Kral (King Scorpion) döneminde bile (bu dönem İ.Ö 5000'lere kadar gidebilir) Hathor'a tapıldığı tahmin ediliyor.

Hathor'un çok sayıda ismi vardır. Ancak 3.000 yıldan beri en çok kullanılan isimlerinden biri Mehturt'dur ve **"büyük tufan"** ya da **"büyük sel baskını"** anlamına gelir. Samanyolu da gökyüzündeki bir su yolu gibi görünürdü, bu "göklerdeki Nil Nehri"nde güneş tanrısı ve Mısır'a önderlik eden kral yelken açıp giderlerdi. Bundan dolayı, Mehturt adı Hathor'un her yıl Nil'in taşıyıp sel baskınlarına yol açmasından sorumlu olduğu anlamına gelir. Bu adın gösterdiği başka bir şey de Hathor'un çok yakında olacak bir doğumun müjdecisi olarak görüldüğüdür.

Hathor'un, "Horus'un evi" ve "Büyük Tufan (Nuh Tufanı)" ile ilişkilendirilmesi ve "İnek" şeklinde tasvir edilmesinin antik dönem Türk tarihi ile bir bağlantısı olabilir.

Büyük Tufan (Nuh Tufanı) nedeniyle Hz. Nuh, insanlığın ikinci atası olarak kabul edilir. Bu nedenle Hz. Nuh insanların (Hz. Nuh'un oğulları Ham, Sam ve Yafes'ten türeyenlerin) ortak atasıdır. Anadolu, Mezopotamya ve Asya'da kurulan birçok uygarlığın sembol olarak kullandığı ve kutsiyet atfettiği "**İnek**" sembolizminin kökeninin aynı olması, bu ortak kökene bağlanabilir.

Horus'un evi olarak kabul edilen Hathor ya da İnek tasviri de bu kökene bağlı olabilir. Bu varsayım, Oğuz Kağan'ın boynuzlu başlığının aynısının İSİS ve HATHOR tasvirlerinde de görülmesinin nedenini de açıklamaktadır.

İSİS

HATHOR

OĞUZ KAĞAN

Bu durumda, Horus’un evini temsil eden Hathor’un (İneğin) bir tanrıça olmadığı, Horus’un soyunun geldiği kadını temsil ettiği anlaşılmaktadır.

Orta Asya’daki Beyaz Piramit’in içinde bulunan Oğuz Kağan’ın temsili heykelindeki “**çift külahlı başlık**” ile bütün tanrıların tanrısı Amon’un ve Akhenaton’un annesi Tiye’nin tasvirinde görülen başlıkların geldiği ortak köken de yine aynı şekilde ortak ataları işaret etmektedir. Çift külahlı başlık, Akhenaton’un diğer ismi olan Amenhotep isminde tamga şeklinde kullanılmıştır.

OĞUZ KAĞAN

AMON

TIYE

IV. Amenhotep’in
Horus adı

AKHENATON

Bizim, Antik Mısır’ın Tanrıları dediğimiz karakterler acaba Antik Mısır firavunlarının ataları olabilir mi?

Türklerin “Gök Tanrı” inancını “Şamanizm” olarak tarihe geçirerek paganlaştıran Batılı tarihçiler, Antik Mısır’ın tanrı anlayışı için de aynı yanlışını yapmış olabilirler mi?

Acaba; binlerce yıl sonra günümüzdeki camiler toprak altında bulunarak gün yüzüne çıkarılsa, cami kubbelerinin üzerindeki “Hilal” şeklindeki âlemlere bakarak, Müslümanlarda “Ay”a tapınma varmış mı diyeceğiz?

Elini havaya kaldırarak dua eden bir Müslüman’ın resmini bilsak, Gök Tanrı’ya inanıyormuş mu diyeceğiz?

Dünya Tarihi’ni tekrar gözden geçirsek iyi olacak sanırım...

SÖLGENTAŞ MAĞARASI KARBON 14 TEST SONUÇLARI RESMİ RAPORU

Sölgentaş Mağarası – “Halk yemeği” cümlesi.
(14.680±150 yıl önce)

Sölgentaş mağarası dahil, Başkurdistan'daki Oral Dağı'nda yer alan 10 ayrı mağaradaki buluntuların, Rus araştırmacılara ait C-14 test sonuçları resmi belgesi. (Sölgentaş C-14 sonuçları 3. 3. bölümünde sunulmuştur.)

Available online at www.sciencedirect.com

SCIENCE @ DIRECT®

Quaternary International 149 (2006) 37–43

A review of biostratigraphical investigations of palaeolithic localities in the Southern Urals region

Guzel Danukalova*, Anatoly Yakovlev

Institute of Geology, Ufa Scientific Centre, Russian Academy of Sciences, K. Marx St., 16/2, 450000 Ufa-Centre, Bashkortostan, Russian Federation

Available online 20 January 2006

Abstract

At present there are more than 15 Palaeolithic type localities in the Southern Urals region. Most of these are located in karst cavities in the mountain area. In the flat part of the country, Palaeolithic type localities are extremely rare and are situated in the deposits of the second river terraces. Results of biostratigraphical investigations of the main localities are given in this short review.
© 2005 Elsevier Ltd and INQUA. All rights reserved.

1. Introduction

The territory referred to here is located in the Fore-Urals border depression area and in the Southern Urals (Russian Federation). Palaeolithic localities have been described and investigated in the Southern Urals region from the second part of the 19th century. At present more than 15 localities are known, most of which are located in the mountain area in karst cavities: Shulgan-Tash (Kapova), Kuljurt-Tamak, Ignatievskaya, Serpievskaya 2, Muradymovskaya 2, etc. In the flat part of the country, Palaeolithic type localities are extremely rare (Gornova, Novobelokatai) and are situated in the deposits of the second river terraces. Artefacts are not numerous in these localities.

Results of biostratigraphical studies of the main sections have been given in short reviews (see Bader, 1965, 1971; Shchelinskii, 1989, 1997; Shokurov and Bader, 1960; Smirnov et al., 1990; Yakhimovich, 1965). Palaeolithic type localities (Zapovednaya cave, Bajsan-Tash cave, Novobelokatai, and Gornova) in the Bashkortostan Republic have been investigated by the Institute of Geology, Ufa Scientific Centre, Russian Academy of Sciences. The sections described below are shown in Fig. 1.

2. Methods

All terraces and a small part of the type localities of Palaeolithic caves have been biostratigraphically studied. Palynological investigations were done for deposits with cultural layers in the cave localities Shulgan-Tash, Ignatievskaya, and Serpievskaya 2. Palaeozoological investigations (mammalian faunas) were carried out in all cave localities, and radiocarbon dates were obtained from some cave localities.

3. Cave localities

3.1. *Serpievskaya 2 cave*

The cave, on the western slope of the Southern Urals (upper reaches of the Sim River), was investigated by Petrin et al. (1986) (Shirokov and Kosintsev, 1997; Smirnov et al., 1990). The excavation in the cave was situated 50 m from the cave entrance. Deposits are represented by reworked deposits (0.1 m), light loam (0.1–0.15 m), and reddish-brown clay with ash in the upper part of the layer (0.3 m). Cave paintings depict signs, as well as a fragment of animal bone (deer?) painted with red ochre.

The species composition of the mammals from different layers is similar. Small mammal remains of *Microtus gregalis*, *Lagurus lagurus*, *M. oeconomus* from layer 2 with

*Corresponding author.

E-mail address: danukalova@anrb.ru (G. Danukalova).

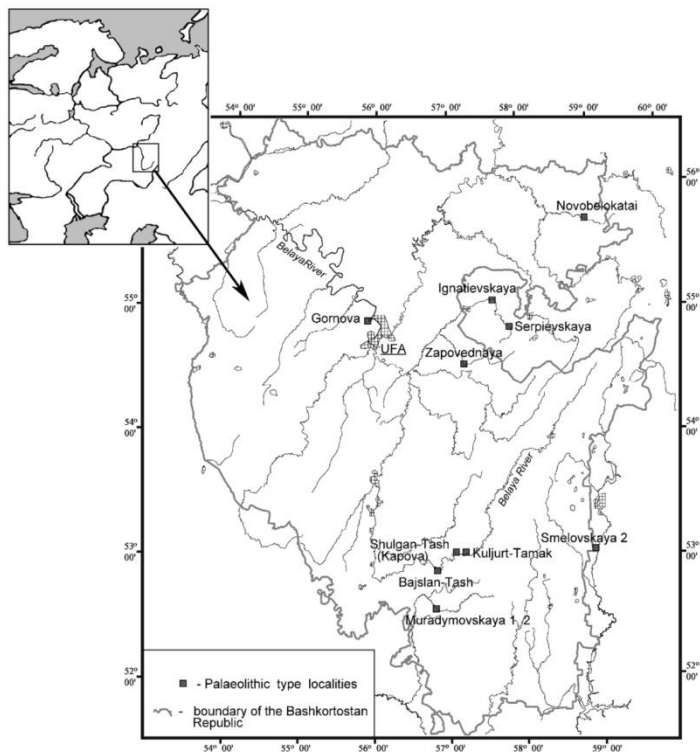

Fig. 1. Map showing the main Palaeolithic localities.

ash predominated. Bones were identified of *Dicrostonyx guillelmi*, *Arvicola terrestris*, *M. arvalis*, *M. agrestis*, *Ochotona* sp., *Citellus superciliosus*, *Sicista* sp., *Cricetus cricetus*, *Cricetulus migratorius*, *Allocricetulus eversmanni* Brandt, and *Lemmus sibiricus*. Remains of *Lepus* sp. are numerous. Bones of *Vulpes vulpes*, *Canis lupus*, *Spelaearctos spelaeus*, *Marmota*

bobac, *Alopec lagopus*, *Mustela erminea*, *M. nivalis*, *Mustela* sp., *Crocota spelaea*, *Equus* sp., *Coelodonta antiquitatis*, *Rangifer tarandus*, *Alces alces*, *Saiga tatarica* are rare. The vegetation consisted of meadow-steppe associations with small *Picea* forests in the beginning of the Ostashkovo phase during sedimentation of the cultural layer. Bones

from a depth of 30–40 cm are ^{14}C dated to $25,200 \pm 1800$ (IERZH–46).

3.2. Ignatievskaya cave

In Petrin et al. (1980) found Palaeolithic cave paintings in this cave, located on the western slope of the Southern Urals (upper reaches of the Sim River). Archaeologists and palaeobiologists studied the cave in 1980–1986 (Shirokov and Kosintsev, 1997; Smirnov et al., 1990).

Sediments (1.9 m thick) were excavated deep into the cave. The cultural layer is located 0.1–0.35 cm above the base of the cave. Cave paintings in the form of signs (such as dots, groups of triangles and parallelograms), animals (mammoth, rhinoceros, camel, horse and bison), and anthropomorphic creatures, and 1350 stone artefacts were found. Adornments with polar fox teeth, beads, stone implements and pieces of ochre were discovered.

The mammalian fauna is of Upper Palaeolithic age. Remains of *M. gregalis* predominated, while bones of *D. guilchmi*, *C. migratorius*, *L. lagurus*, and *Eolagus* lutes were present. Bones of large mammals were not numerous and came from *S. spelaeus*, *Lepus* sp., *M. bobac*, *A. lagopus*, *V. vulpes*, *M. nivalis*, *Equus* sp., *C. lupus*, *Putorius* sp., *M. erminea*, *C. spelaeus*, *Bos* or *Bison*, and *S. tatarica*. In the Ostashkovo phase, during sedimentation of the cultural layer, periglacial steppe with elements of tundra and shrub associations predominated.

Bones from a depth of 5–55 cm are ^{14}C dated to $14,038 \pm 490$ (IEMEZhG-366) and $13,500 \pm 1660$ (IERZG-41). Ash from the cultural layer is ^{14}C dated to $14,240 \pm 150$ (SOAN–2209), $13,335 \pm 192$ (IEMEZhG–365), and $10,400 \pm 465$ (SOAN–2468).

3.3. Shulgan-Tash (Kapova) cave

Located on the western slope of the Southern Urals (middle reaches of the Belaya River), the cave was discovered by Ryumin (1959) and studied by Bader (1965), Shchelinsky (1989, 1997), Kuzmina and Abramson (1997), and others.

Excavations were carried out deep into the cave. The unconsolidated deposits measured nearly 2.1 m. The cultural layer (0.02–0.12 m) is located at a depth of 50 cm from the bottom of the cave and consisted of gray and dark-gray loam with ash and ochre.

More than 50 cave paintings of animals (mammoth, horse, rhinoceros, bison), zoo-anthropomorphic creatures and trapezium signs were discovered. A total of 193 stone artefacts, 3 pebble implements, 7 bone adornments, 17 beads and pendants, a clay lamp, and ochre were found.

Bone remains of mammoth, *S. spelaeus*, *Lepus* sp., *V. vulpes*, *A. lagopus*, *M. bobac*, *Ochotona* sp., *Allactaga major*, *D. torquatus*, *L. lagurus*, *M. gregalis*, *M. arvalis*, *C. migratorius* are present but not numerous. In the Ostashkovo phase near the cave, grassland with *Carex-*

tussocks steppe with rare *Picea*, *Pinus*, *Betula*, *Larix*, and *Juniperus* existed. Ash from the cultural layer is ^{14}C dated to $14,680 \pm 150$ (LE–3434) and $13,930 \pm 490$ (GIN–4853).

3.4. Kuljurt–Tamak cave

This cave, on the western slope of the Southern Urals (middle reaches of the Belaya River), was studied by Bader (1965), and P.E. Nekhoroshev, I.E. Kuzmina, and A.G. Yakovlev (Nekhoroshev, 1997). The thickness of the studied unconsolidated deposits is nearly 5.7 m. The sediments are represented by soil (2 m), gray-brown loam (0.1–0.3 m), gray-yellow loam (0.8 m), light-brown loam (2.2 m), dark-gray loam (0.2 m), and red-brown loam with pebbles, and sand in the lower part of the layer (2 m). The cultural layer has a thickness of 60 cm, and is located at a depth of 1.0–2.5 m from the bottom of the cave. A total of 348 stone artefacts were found.

The large mammals are represented by *Mammuthus primigenius*, *C. antiquitatis*, *Panthera spelaea*, *Bison* sp., and *A. lagopus*. Remains of *Dicrostonyx* sp., *Lepus* sp., *M. bobac*, *Spermophilus* sp., *Allactaga major*, *Ellobius* sp., *Clethrionomys rutilus*, *Ochotona* sp., *L. lagurus*, *M. gregalis* and *M. oeconomus* were determined from the cultural layer. Ash from the cultural layer has been ^{14}C dated to $14,920 \pm 660$ (LE–4350) and $15,870 \pm 390$ (LE–3350).

3.5. Muradymovskaya 2 cave

At this cave, located on the western slope of the Southern Urals (middle reaches of the Ik River), biostratigraphical investigations were not carried out. Eleven cave pictures of anthropomorphic creatures done in red paint are known (Shirokov and Kosintsev, 1997).

3.6. Smelovskaya 2 cave

This cave is located on the eastern slope of the Southern Urals (Small Kizil River). It was studied by K.V. Salnikov in 1950, Bader in 1962 and 1965 (Bader, 1971), and Kuzmina (2000). The thickness of unconsolidated deposits is 2.38 m. The deposits consist of yellow loam, brown loam with bones, ash, artefacts, yellow loam with bones, stone implements, and sandy clay with bones. In layers 3–4 flint artefacts and ash were discovered, and in layers 1–2 Mesolithic flint pendants.

Layers 3–4 contain Palaeolithic mammal remains: *Equus cf. latipes*, *M. bobac*, *C. lupus*, *V. vulpes*, *C. spelaeus*, *S. spelaeus*, *C. antiquitatis*, *Bison priscus*, *S. tatarica*, *Equus hydruntinus*, *M. primigenius*, *P. spelaea*, *A. lagopus*, and *Lepus tanaicus*. In layers 1–2 mammal bones of Holocene age were discovered. Horse bones from layers 3–4 have been ^{14}C dated to $31,000 \pm 1500$ (GIN–8401), and a mammoth bone is ^{14}C dated to $41,000 \pm 1800$ (GIN–8402) and $25,000 \pm 600$ (GIN–8403).

3.7. Zapovednaya cave

On the western slope of the Southern Urals (middle reaches of the Lemeza River), this cave was discovered in 1969 by V.A. Marushin and then studied by V.A. Morozov in 1983, V.K. Fedorov in 1995, and V.G. Kotov (1997). Biostratigraphical investigations were carried out by scientists of the Institute of Geology (Ufa) in 1995–1996 (Alimbekova et al., 1998).

Unconsolidated eluvial-deluvial deposits (1 m thick) are represented by yellow-brown and brown loam with bone remains of *S. spelaeus* (Fig. 2). The cave contains a unique construction of cave bear skulls that probably represents a cult of Palaeolithic hunters. Bone remains of *S. spelaeus* predominated. *M. bobac*, *V. vulpes*, and *C. lupus* were determined. Reptilia and Amphibia are present among the bone remains (*Rana temporaria*, *Bufo bufo*, *Anguis fragilis*, *Lacerta vivipara*, and *Vipera berus*). In the Leningrad phase, mixed leaf-coniferous forests with broad-leaved trees were present in this area, while in the Ostashkovo phase forest-steppe associations predominated. Ash from the upper part of this section is ^{14}C dated to $12,380 \pm 260$ (LU—3861), and bones of cave bear are ^{14}C dated to $28,700 \pm 1000$ (LU—3715) and $37,250$ (LU—3876).

3.8. Bajslan-tash cave

The cave, in the Southern Urals (middle reaches of the Belaya River), was discovered by I.I. Lepekhin in 1870. Archaeological excavations were carried out by M.F. Obyednov in 1997, and V.G. Kotov in 1999–2001. Biostratigraphical investigations were provided by scientists of the Institute of Geology (Ufa) in 1999–2001 (Fig. 3). Unconsolidated eluvial-deluvial deposits (3 m thick) consist of dark-gray loam (layers 1–2, Late Holocene), and brown loam (layer 3, Middle Holocene, and layer 4, Late Pleistocene) are present. In layer 4, artefacts of the latest Palaeolithic were discovered.

Terrestrial and freshwater molluscs were found in these deposits. Large mammals in layer 4 are represented by *Lepus* sp., *M. nivalis*, *M. erminea*, *Martes martes*, *Capreolus capreolus*, *Ovis aries*, *Marmota* sp., *Castor fiber*, *R. tarandus*, *C. lepus*, and *V. vulpes*. And small mammals by *M. regalis*, *L. lagurus*, *Ochotona* sp., *M. oeconomus*, *Sorex* sp., *M. agrestis*, *Clethrionomys* ex gr. *glareolus*, *rutilus*, *M. arvalis*, *Apodemus* ex gr. *uralensis*-*agrarius*, *C. cricetus*, *A. terrestris*, *Chiroptera*, *A. eversmanni*, *Apodemus uralensis*, *Ellobius* sp., *Spermophilus* sp., *Crocodylus* sp., *Sicista* sp., *Talpa* sp., *Erinaceus* sp., *Apodemus*

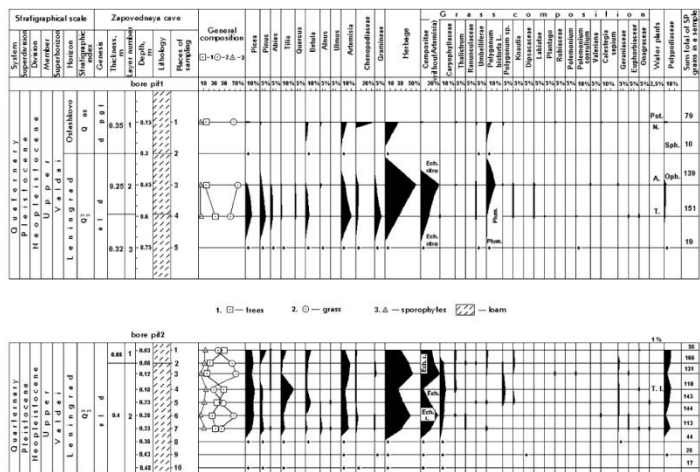
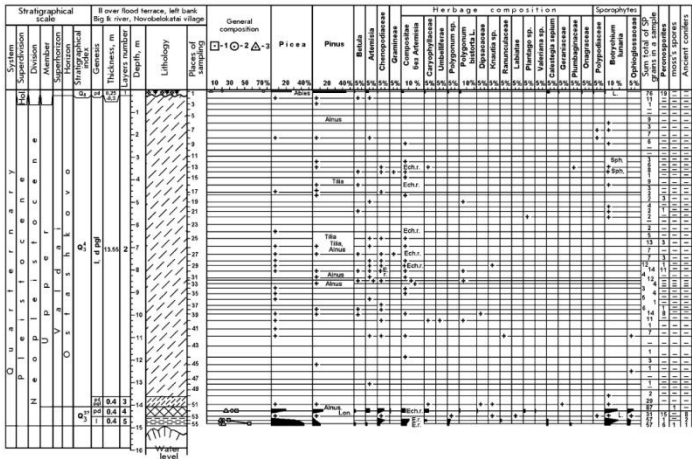
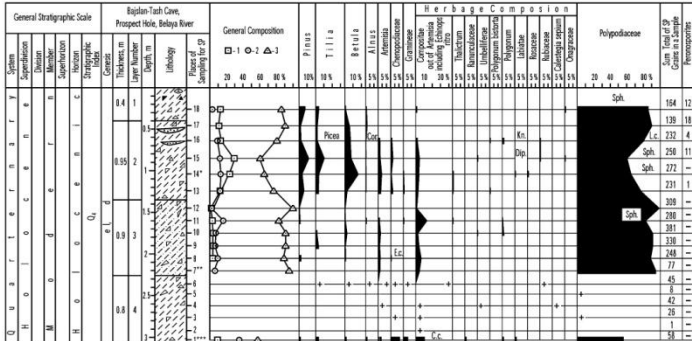

Fig. 2. Zapovednaya cave. Deposits and percentage pollen curves of the main taxa from the interval Upper Pleistocene–Holocene (after R. Sataev, A. Yakovlev, and L. Alimbekova).

mammals remains were determined: *Sorex* sp., *Citellus* sp., *A. evermanni*, *C. rufocanus*, *L. lagurus*, *Lagurus* sp., *E. luteus*, *M. gregalis*, *M. oeconomus*, and *Microtus* sp. Terrestrial and freshwater molluscs were found in all deposits. In the Leningrad phase, steppe predominated in this region, with woods of coniferous trees in the river valleys.

Stumps of *Picea* and *Pinus* from the layer under the loams are ^{14}C dated to $21,280 \pm 550$ (LE–145), $22,660 \pm 125$ (BashGI–35), $28,800 \pm 124$ (BashGI–36), $29,700 \pm 1250$ (H 1856/1287), $26,950 \pm 560$ (LU–3711), and $26,990 \pm 150$ (LU–3712). *Bison* sp. Bone from the cultural layer has been ^{14}C dated to $\geq 33,670$ (LU–4153).

5. Conclusions

The number of known Palaeolithic localities in the Southern Urals region is not very large: 2 are located in the Fore-Urals, and 6 localities are in Ural caves (5 of which situated on the western slope of the Urals). The study of fauna and flora remains has helped to reconstruct palaeoenvironments of Palaeolithic age in the Southern Urals region. The application of complex biostratigraphical methods is required for a detailed reconstruction. It is necessary to investigate not only the cultural layer but also the adjacent deposits. Radiocarbon studies provided more detailed dates for the different events of the last geological periods.

References

- Alinekova, L.I., Danakalova, G.A., Epifanova, M.S., 1998. Results of a study of pollen-spores from the Zapovednaya cave. In: Puchkov, V.N. (Ed.), Annual report—1998. Information materials of the Institute of Geology USC, RAS, Ufa, pp. 8–12 (in Russian).
- Bader, O.N., 1965. Kapovaya Cave. Palaeolithic Painting. Nauka press, Moscow 48pp (in Russian).
- Bader, O.N., 1971. Smelovskaya 2 Palaeolithic stand in the steppe of the Southern Urals. In: Palaeolithic and Neolithic of the USSR, 6. Materials of the Institute of Archaeology 173, Moscow, pp. 200–209 (in Russian).
- Danakalova, G.A., Yakovlev, A.G., Kotov, V.G., 2000. Age, biostratigraphy and archaeology of lacustrine deposits from the second overflood plain terraces of the Southern Fore-Urals. In: Puchkov, V.N., Kazantsev, Yu.V. (Eds.), Geological Collection N 1. Informa-
- tion Materials of the Institute of Geology, USC, RAS, Ufa, pp. 69–72 (in Russian).
- Kotov, V.G., 1997. Tracks of the cave bear cult of the Southern Urals (data from the Zapovednaya cave). In: Cave Palaeolithic of the Urals. Materials of International Conference, Ufa, 9–15 September 1997. Print Press, pp. 42–45 (in Russian).
- Kuzmina, S.A., 2000. Faunistic data of the Late Palaeolithic stand Smelovskaya 2 of the Southern Urals. In: Kosintsev, P.A. (Ed.), Pleistocene and Holocene faunas of the Urals. Riphei press, Chelyabinsk, pp. 137–153 (in Russian).
- Kuzmina, L.E., Abramson, N.I., 1997. Mammal remains of the Kapovaya cave of the Southern Urals. In: Cave Palaeolithic of the Urals. Materials of International Conference, Ufa, 9–15 September 1997. Print Press, pp. 124–127 (in Russian).
- Nekhorodov, P.E., 1997. Stone industry of the cave locality Kuljurt-Tamak (Southern Urals). In: Cave Palaeolithic of the Urals. Materials of International Conference, 9–15 September 1997, Ufa, Print press, pp. 46–50 (in Russian).
- Shchelinsky, V.E., 1989. Some results of new investigations at the Kapova Cave in the Southern Urals. Proceedings of the Prehistoric Society 55, 181–191.
- Shchelinsky, V.E., 1997. Palaeogeographical environment and archaeological complex of the Upper Palaeolithic sanctuary of Shulgant-Tash (Kapovaya). In: Cave Palaeolithic of the Urals. Materials of International Conference, Ufa, 9–15 September 1997. Print press, pp. 29–38 (in Russian).
- Sherbakova, T.I., 1984. Modern study results of the Palaeolithic of the Southern Urals. In: Sources of the History and Culture of the Bashkortostan, Ufa. Print press, pp. 9–10 (in Russian).
- Shirokov, V.N., Kosintsev, P.A., 1997. A review of the use of Ural caves in the Palaeolithic. In: Cave Palaeolithic of the Urals. Materials of International Conference, Ufa, 9–15 September 1997. Print press, pp. 26–29 (in Russian).
- Shokurov, A.P., Bader, O.N., 1960. Palaeolithic locality of the Belaya river. In: Vakhrushev, G.V., Yakhimovich, V.I. (Eds.), Questions of geology of the eastern part of the Russian platform and Southern Ural 5, Ufa. Bashkirian branch of the Academy of Sciences Press, pp. 139–144 (in Russian).
- Smirnov, N.G., Bobshakov, V.G., Kosintsev, P.A., Panova, N.K., Korobeinikov, Yu.I., Oshvang, V.N., Erokhin, N.G., Bykova, G.V., 1990. Historical Ecology of Animals of the Southern Urals. Urals Branch of Academy of Sciences Press, Sverdlovsk 245pp (in Russian).
- Yakhimovich, V.I., 1965. Anthropogene deposits of the Southern Fore-Urals. Pleistocene. In: Yakhimovich, V.I. (Ed.), Anthropogene of the Southern Ural. Nauka press, Moscow, pp. 36–53 (in Russian).
- Yakhimovich, V.I., Nemkova, V.K., Sydyev, A.V., Suleimanova, F.I., Khabibullina, G.A., Sherbakova, T.I., Yakovlev, A.G., 1987. Pleistocene section near the archaeological locality of Gornova. In: Kamaletdinov, M.A., Yakhimovich, V.I., Sydyev, A.V. (Eds.), The Pleistocene of the Fore-Urals. Nauka press, Moscow, pp. 22–50 (in Russian).

Mağaralarla ilgili C-14 raporu
Turgay Tüfekçioğlu'nun arşivinden alınmıştır.

C-14 raporu 3. 3. bölüm - Sölgentaş Mağarası

3.3. *Shulgan-Tash (Kapova) cave*

Located on the western slope of the Southern Urals (middle reaches of the Belaya River), the cave was discovered by Ryumin (1959) and studied by Bader (1965), Shchelinsky (1989, 1997), Kuzmina and Abramson (1997), and others.

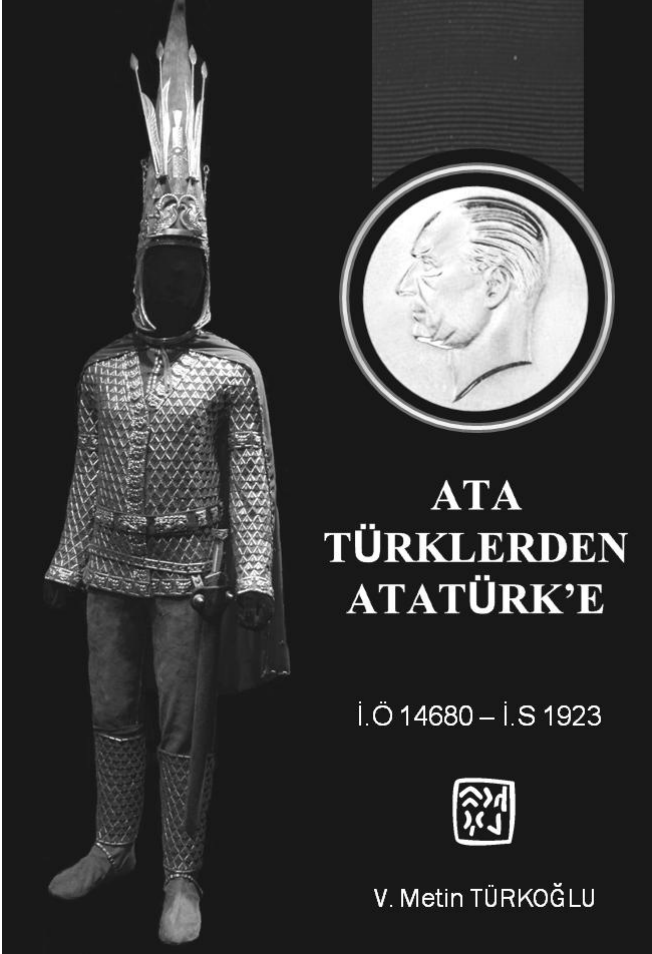
Excavations were carried out deep into the cave. The unconsolidated deposits measured nearly 2.1 m. The cultural layer (0.02–0.12 m) is located at a depth of 50 cm from the bottom of the cave and consisted of gray and dark-gray loam with ash and ochre.

More than 50 cave paintings of animals (mammoth, horse, rhinoceros, bison), zoo-anthropomorphic creatures and trapezium signs were discovered. A total of 193 stone artefacts, 3 pebble implements, 7 bone adornments, 17 beads and pendants, a clay lamp, and ochre were found.

Bone remains of mammoth, *S. spelaeus*, *Lepus* sp., *V. vulpes*, *A. lagopus*, *M. bobac*, *Ochotona* sp., *Allactaga major*, *D. torquatus*, *L. lagurus*, *M. gregalis*, *M. arvalis*, *C. migratorius* are present but not numerous. In the Ostashkovo phase near the cave, grassland with *Carex*-tussocks steppe with rare *Picea*, *Pinus*, *Betula*, *Larix*, and *Juniperus* existed. Ash from the cultural layer is ^{14}C dated to $14,680 \pm 150$ (LE—3434) and $13,930 \pm 490$ (GIN—4853).

Yazarın Yayınlanmış Diğer Kitapları

KAYNAKLAR

RESİM KAYNAKLARI:

Sölgentaş Mağarası duvar resmi: Kazım Mirşan – Bolbollar - Yıl 1991 - sayfa 16

Isub-Ög alfabeti: Kâzım Mirşan – Alfabetik Yazı Başlangıcı – Sayfa 107 - MMB 1994

Anu Antik Kenti'nde bulunan mühür:
<https://onturk.org/2011/03/09/anau-medeniyeti/>

Van – Silindirik taş yazıtı: Kazım Mirşan – Bolbollar - Yıl 1991 - sayfa 16

Kırgızistan – Saymalıtış kaya yazıtı:
<https://www.turk.org.au/dunya-tarihi-yeniden-yazilacak/>

Ankara/ Salihli Köyü – Kaya resmi : (Servet Somuncuoğlu belgeseli)
<https://www.youtube.com/watch?v=j78ru6y5NbE>

Erzurum – Koçbaşı mezar taşı:
<https://www.yenicaggazetesi.com.tr/erzurumda-tarihi-turk-tamgalari-bulundu-247078h.htm>

OZ (Svastika) tamgası: <https://www.turk.org.au/dunya-tarihi-yeniden-yazilacak/>

Kazakistan - Altın Elbiseli Savaşçı: Fotoğraf gazeteci M. Kemal Sallı tarafından çekilmiştir.

Piramit resimleri: İlgili Vikipedi Özgür Ansiklopedi sayfalarından alınmıştır.

Mustafa Zakircan Niyazov ve Peter A. Underhill: National Geographic Genom Projesi Belgeseli.

Firavun cesedi: <https://www.karnaval.ir/blog/ginger-mummy-british-museum> - Erişim tarihi: 17 Nisan 2020
Saat: 20:50

Mısır Tanrıları figür ve heykelleri: Vikipedi, Özgür Ansiklopediden,
8 Mart 2019 alınmıştır.

I. Thutmose steli:
https://en.wikipedia.org/wiki/Thutmose_I - Erişim tarihi: 23.05.2020 – Saat: 00:03

Yemen yazıtı: Kâzım Mirşan - Yemen Yazıtları – sayfa 54 – MMB 2008

Firig kabı: Kâzım Mirşan – Makaleler 2001

Gotland Yazıtı: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 25

Akhenaton büstü:

<https://en.wikipedia.org/wiki/Akhenaten>

Tutankhamon'un ölü maskesi:

<https://tr.wikipedia.org/wiki/Tutankhamun>

Historiska Museet Sintaşı: Mirşan - Skandinavya Yazıtları –Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı – İstanbul 2004 - sayfa 23.

Tronyem Bitigtaşı yazıtı: Kâzım Mirşan - Skandinavya Yazıtları – sayfa 56 - Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı – İstanbul 2004

Oğuz Kağan granit heykel:

<https://www.onaltiyildiz.com/?artikel,34>

Tiye heykeli: <https://en.wikipedia.org/wiki/Tiye>

Hierakonpolis (Nekhen) silindirik taş yazıt:

https://tr.wikipedia.org/wiki/Antik_M%C4%B1s%C4%B1r 1r - Clayton (1994) Sh.: 29

Hierakonpolis (Nekhen) mezar resimleri:

https://tr.wikipedia.org/wiki/Antik_M%C4%B1s%C4%B1r 1r - Clayton (1994) Sh.: 29

Kırgızistan – Saymalıtış kaya resmi: Servet Somuncuoğlu – Saymalıtış Gökyüzü Atlıları

Kazakistan – Tamgalısay kaya resmi: Servet Somuncuoğlu – Saymalıtış Gökyüzü Atlıları

Mısır'ın Türk Firavunları (Akhenaton ve Nefertiti heykeli):

https://en.wikipedia.org/wiki/Nefertiti#/media/File:Akh_nathon_and_Nefertiti_E15593_mp3h8771.jpg

Keops gemisi:

https://tr.wikipedia.org/wiki/Keops_gemisi - Erişim tarihi 20.05.2020 Saat 20:47

YAZILI KAYNAKLAR:

Ekrem Hayri Peker – Yeşim Taşı Ön Türkler ve Türk Tarihinden Kesitler – Kastaş Yayınevi – sayfa 22.

Erol Karabulut – Töreden Cumhuriyete - Sayfa 22 – Ulak Yayınları.

Vikipedi, Özgür Ansiklopedi -

<https://tr.wikipedia.org/wiki/Hathor> sayfalarından, 8 Mart 2019

tr.wikipedia.org/wiki/Antik_M%C4%B1s%C4%B1r - Clayton (1994) Sh.: 29

tr.wikipedia.org/wiki/Antik_M%C4%B1s%C4%B1r -
Shaw (2002) Sh.: 188.

tr.wikipedia.org/wiki/Antik_M%C4%B1s%C4%B1r -
Shaw (2002) Sh.: 189.

Shaw, Ian. Antik Mısır'ın Oxford tarihi . Oxford University
Press: Londra, 2003. s.253

Tyldesley 2006 , s. 121.

The Open court , Volume 27. Harry Houdini Collection
(Library of Congress).

Düşünce Tarihi - Orhan Hançerlioğlu. Remzi Kitabevi -
1999

"Mısır tanrısı Aten" - SiteSeen Ltd. Haziran 2014 . Erişim
tarihi: 22 Aralık 2014 .

Güterbock, Hans Gustav (Haziran 1956). "Oğlu Mursili II
tarafından söylenen Suppiluliuma'nın eylemleri (Deva-
mı)". *Çivi Yazısı Araştırmaları Dergisi*. 10(3): 75-98.

Nicholas Reeves, Tutankhamun'un Maskesi Yeniden
Değerlendirildi BES 19 (2014), s.523.

Marina Warner, Felipe Fernández-Armesto, Mitlerin Dün-
yası, Texas Üniversitesi Yayınları 2003, ISBN 0-292-
70204-3 , s. 296

Miriam Lichtheim, Eski Mısır Edebiyatı: Bir Okuma Kitabı, California Üniversitesi Yayınları 1980, ISBN 0-520-04020-1 , s. 106

"Sehel Adası'ndaki Kıtık Steli" . Reshafim.org.il . Erişim tarihi: 23 Haziran 2015 .

Jaromir Malek. Ian Shaw (ed.) Oxford Üniversitesi Press Paperback 2002. Antik Mısır Oxford Tarihi'nde "Eski Krallık". S. 92-93

Slackman, Michael (16 Kasım 2007). "In the Shadow of a Long Past, Patiently Awaiting the Future". New York Times. Erişim tarihi: 21 Temmuz 2016.

"Mummies and Mummification: Late Period, Ptolemaic, Roman and Christian Period". Digital Egypt for Universities, University College London. 19 Mart 2013 tarihinde kaynağından Arşivlendi. Erişim tarihi: 9 Mart 2008.

Schuster, Angela M.H. "This Old Boat", December 11, 2000. Archaeological Institute of America.

FAYDALANILAN ESERLER:

Servet Somuncuoğlu - Saymalıtış - Gökyüzü Atları

Servet Somuncuoğlu - Damgaların Göçü-Kurgan

Servet Somuncuoğlu - Taştaki Türkler

Reşad Merdanov Tahiroğlu – Dil ve Dini İnançların Kökenine Doğru

Yar. Doç. Dr. Osman Çataloluk – Türk'ün Genetik Tarihi

Faydalanılan Kâzım Mirşan'a ait eserler:

1966: Türk Metriği

1970: Prototürkçe Yazıtlar

1978: Altı Yarıq Tigin (182)

1983: Prototürkçeden Bugünkü Kürtçeye

1983: Urgan-Selene Yazıları için Kabil Olunan Tarih
Tespitlerinin Yeniden Gözden Gerekilmesi

1985: Anadolu Prototürkleri

1990: Prototürk Bilginlerine Göre Astrofizik

1991: Bolbollar

1993: Prototürkçe Yazıtlar Hakkında Konferans

1993: Yazı İşretleri

1993: Alfabetik Yazı Başlangıcı ve Glozel Yazıtları

1994: Alfabetik Yazı Başlangıcı

1992: Tatarcanın Türk Alfabesi İle Yazılması (12)

- 1995: Side Bitigtaşları
1995: Öz Türkçe "-sal" eki
1996: Preportekiz Bitigtaşları
1996: Barış Yolunda Eğitim
1997: Bugünkü Avrupa Dillerinde Prototürkçe İzleri
1996: Fiillerin Adı Ve Mastar Halleri İle Sıfat-Fiil ve Zarf-Fiil Alanlarında Bugünkü Avrupa Dillerinde Etrüskçe İzleri
1998: Dinlerin Gelişimi, Erken Türk Dininden Doğan Dinler, Side, Portekiz Öncesi, Glozel, Mısır Öncesi, Etrüsk, Protogrek ve Hinduizm, Tevrat, İncil, İslam
1998: Etrüskler, fotoğraflar, Yazıları ve Dilleri
1999: Türk Takvimi
1999: Erken Türk Devletleri ve Türuk Bil
2000: Sölgentaş Mağarası
2000: Bilge Atun Uquq: Türuk Bilge Qağan Dokuz Bitig
2000: Moğulstandaki Kısa Yazıtlar
2000: Hiyeroglifler
2000: Avrupa, Sibir ve Orta Asya'daki En Eski Yazıtlara Dayanmaktadır Deşifre Edilen Pra-Mısır Hiyeroglifleri
2001: Makaleler
2003: Erken Türklerin Skandinavya Yazıtları